

VALKAISUPROJEKTI LOPPUSUORALLA

4-linjan vesiajot alkoivat

**Kuusanniemen sellutehtaan uuden valkaisu-
linjan vesiajot alkoivat heinä-
kuun lopulla. Kuukauden
mittaisten vesiajojen ai-
kana 4-linjan laitteiden
toiminta tarkastetaan ja
prosessia koeajetaan ve-
den kanssa.**

Vesiajovaiheessa mu-
kana on Kymin oma
käyttö- ja kunnossapitohen-
kilöstö, joka on koulutettu
kevään aikana. Vesiajot teh-
dään päälaitetoimittaja
Sunds Defibrator Rauman
valvonnan alla.

Linjan tuotannollinen
koekäyttö alkaa elokuun lo-
pulla. Sitä edeltää parin päi-
vän mittainen kytkentäsei-
sokki.

Juhannusseisokin aikana
massan pumppauksen ohja-
us sellutehtaalta paperiteh-

taalle siirrettiin uuteen Da-
matic-järjestelmään. Val-
kaisu- ja laite-
asennukset valmistuivat hei-
näkuussa ja heinäkuun lo-
pulla jäljellä oli enää putkis-
toeristykseen ja instrumen-
tointiin liittyviä lopputöitä
sekä rakennuksen viimeiste-
lytyitä.

Uuden valkaisu-
linjan käynnistyessä vanhat, vu-
odelta 1964 peräisin olevat 1-
ja 2-linjat pysähtyivät. Lin-
jojen kojeet ja laitteet ovat
pääosin vanhentuneita ja
huonossa kunnossa, joskin
80-luvulla tehtyjen uusinto-
jen ansiosta tiettyjä laitteita
voidaan hyödyntää selluteh-
taan 3-linjalla.

4-linjan mitoituskapasiteetti on 900 tonnia valkaisu-
sellua vuorokaudessa. Linja on mitoitettu sekä koi-
vu- että mäntykuidulle,

**Uuden valkaisu-
linjan vesiajot
tehdään päälai-
tetoimittaja
Sunds Defibrator
Rauman valvon-
nassa. Vasem-
malla käyttöins-
ööri Heikki Hy-
värinen ja pää-
laitetoimittajan
käyntilinjapääl-
likkö Jorma Ali-
talo.**

mutta sillä tullaan ensisijai-
sesti valkaisemaan koivua.
Alkuperäisen tuotannollisten
pullonkaulojen takia kapasiteetista tulee alkuvuosina
olemaan käytössä noin kak-

si kolmasosaa.

4-linja käsittää vuonna
1986 käyttöön otetun esila-
jittelun sekä nyt rakennetut
valkaisu- ja jälkikäsitellyn.
Uutta valkaisu- ja jälkikäsitellyn.

tää pesemö, joka otetaan
käyttöön ensi keväänä. Val-
mistuvan laitoksen kustan-
nukset ovat noin 300 mil-
joonaa markkaa.

Kymmenelle myynti- yhtiö Portugaliin

David Santos

Viime huhtikuussa
perustettu Kymmene-
konsernin Portugalin
myyntiyhtiö, Kymmene
Papel Lda, on saanut
toimiluvan 15.7.91 ja
yhtiö saataneen rekiste-
roityä elokuun kuluessa.

Yhtiön toimitusjohtajana on 5.8. lähtien toiminut David Manuel da Silva Santos.

Lissabonissa on jo
viime vuoden syksystä
lähtien toiminut Espanjan
myyntiyhtiön alainen
myyntiedustusto,
jonka toimitusjohtajana
on ollut José Cardoso.
Johtaja Cardoso toimii
konsulttina kuluvan
vuoden loppuun asti.

Uuden yhtiön toimituksia hoidetaan toistaiseksi entisessä osoitteessa:

Rua Julio Quintinha 1
1500 LISBOA
PORTUGAL
Puh:
+351 1 714 00 07
Fax:
+351 1 714 01 56
Kymmene Papel Lda:lle on vuokrattu uudet konttoritilat, joissa toiminta alkaa 8.9.1991. Osoite on Rua Alexandre Herculano, 5-3º 1100 LISBOA PORTUGAL Puh: +351 1 575 657 (keskus) Fax: +351 1 575 658 (palvelutoimisto). Portugalin vuosimyyntiksi on arvioitu 13 000 tonnia.

Ekholmin silta avataan lokakuussa

Kymin Paperiteollisuus Oy ja Kuusankosken kaupunki ovat allekirjoittaneet Ekholmin sillan ja siihen liittyvien tealueiden liikennejärjestelysopimuksen.

Liikennejärjestelyt tulevat muuttamaan sekä Ky-

min keskuskonttorin puoleisessa päässä että Koskelan risteyksessä ja kevyt liikenne saa omat raittinsa.

Silta avattaneen liikenteelle lokakuun aikana.

Tarkemmin kaupungin siltaan ja tealueihin liittyvistä suunnitelmista kerrotaan sivulla 4.

Ekholmin sillan uusia kaiteita asennettiin elokuun alkupuolella.

23.8. 1991

■ Kuusankosken tehtaiden vaikutus kalojen laatuun vähäinen. Sivu 2.

■ Biologisen puhdistamon toisen vaiheen rakentaminen alkoi. Sivu 3.

■ Minne Kymin valmistama paperi menee? Sivu 4.

■ Syntykö heinästä sellua? Sivu 5.

■ Paperiteollisuuden näkymiä. Sivu 6.

■ Veikko Talvi aloitti Kymi-Yhtiön suunnitelmallisen tiedotustoiminnan 40 vuotta sitten. Sivu 7.

POVARI

KAIKKIEN LAMOJEN ÄITI

Tätä heinäkuun puolivälissä kirjoitettaessa eletään aikaa, joka uumoilee Suomeen kaikkien lamojen äitiä. Alkuvuoden uutiset enteilevät kansantuotteen alenevan jopa 4-5 prosenttia viimevuotisesta. Teollisuustuotanto oli toukokuussa vuoden 1987 tasolla. Metsäteollisuudessa pelätään 4-5 miljardin lovea vientituloihin jne.

Hallitus vetäytyi lamalomalle. Etujärjestöt kiistelevät saavutettujen etujen oikeudesta. Kylmä alkukesä varasi ennätysmäärät matkoja etelään. Kun lama syö ensiksi vientiteollisuuden ja sen 350 000 työntekijää, on lopulla 2,1 miljoonalla työkäisellä, jotka kuuluvat joko suljetun yksityisen sektorin tai julkisen sektorin palvelukseen, varaa vielä helteillä.

Nykytila ja teollisuuden taju lie muutoinkin suomalaisille vierasta, sillä lamat ovat säästeliäästi kohdelleet Suomea. Pitäisi olla **Arvo Ylppöä** vanhempi, jotta muistaisi ensimmäisen rauhanaikaisen eli vuosien 1890-92 laman. Brutto-kansantuote aleni tuolloin kaikkiaan 3,5 prosenttia.

Tänään seitsemänkymppinen tietää jotain 1930-luvun lamasta. Voimakas noususuhdanne alkoi Suomessa ylikuumentua jo vuonna 1927. Ulkomaankauppa joutui epätasapainoon, sillä tuonti jatkui vilkkaana, vaikka vientitulot supistuivat. Kauppataseen alijäämän johdosta valuuttavaranto hupeni, mikä johti kotimaisten rahamarkkinoiden kiristymiseen. Heikkenevät viennin edellytykset ja Suomen Pankin tiukka rahapolitiikka johtivat sitten yhdessä nousukauden katkeamiseen jo ennen yleismaailmallisen laman puhkeamista.

Tuttua tekstiä tänäänkin: ylikuumentumista, ylielämistä ja Suomen Pankkia. Lamaa kärsittiin vuosina 1928-31, jolloin bruttokansantuote laski yhteensä kaksi prosenttia. Työttömyys kasvoi pahimmillaan noin kuuteen prosenttiin aktiivisesta työvoimasta. Suomessa elettiin kuitenkin nykyiseen verrattuna melko puhtaassa markkinataloudessa, joka piti sisällään deflaation kautta nopeasti taloutta korjaavan mekanismin.

Mekanismi voi tuntua tunteettomalta, mutta sen tehokkuutta ei sovi kieltää. Sahateollisuudessa reaali-palkat laskivat alle vuoden 1928 tason. Myös rakennustyöläisten sekä metsä- ja uittomiesten palkat alenivat. Maataloustuotantoa ei supistettu, mutta hinnat putosivat elokuusta 1928 vuoden 1930 loppuun 36 prosenttia. Puun hinta tätäkin enemmän. Virallisen elinkustannusindeksin mukaan hintataso vuonna 1934 oli 20 prosenttia alempi kuin vuonna 1928. Elintason laskun kautta tapahtunut kustannusten karsinta tuotti tuloksen, sillä jo vuoden 1932 lopulla talous saatiin Suomessa nousuun. Muualla maailmassa elettiin vielä pahinta lamakautta.

Tänään Suomessa ei ole lamaa itsessään korjaavaa mekanismia. **Talouden vakauttaminen on yhteisestä vastuuntunnosta kiinni.** Hyvinvointijärjestelmämme on rakennettu kansantuotteen kolmen prosentin kasvun varaan. Jos kasvu jää miinusmerkkiseksi, toimii tämä laeilla ja sopimuksilla varmistettu, kehdestä hautaan ulottuva toimeentulojärjestelmä päinvastoin eli lamaa syventävästi. Syöksykierre muuttuu kriisiksi, sillä järjestelmä mittaa ulos, vaikka ei ole ulosmitattavaa. Viime kädessä esimerkiksi nykyinen työllisyyslaki takaa jonkinmoisen työpaikan vaikka koko Suomen kansalle.

Entä sitten vastuuntunto palkankorotuksissa?

Tulopolitiikassa vain avoimen sektorin osalta (350 000 henkeä), on panoksena työpaikka. Lopuilla (2,1 miljoonaa henkeä) on turvanaan julkisen sektorin tai suljetun lohkon työpaikka, jota hoitotonaan tulopolitiikka ei vie, kun kustannukset on surutta voitu panna hintoihin.

On selvää, että vanha meno, joka johtaisi koko Suomen konkurssiin, ei voi jatkua. Edessä on väistämätön palkkojen ja muiden etuisuuksien leikkaus. Uutta hyvinvointia voidaan alkaa rakentaa vasta nykyistä selvästi alemmalla kustannustasolla. Jonkinmoisen "uhrauksen" isänmaan talouden pelastamiseksi lienee velkaa nykyinen, lamoja ja sotia kokematon sukupolvi.

Ympäristön
suojeleminen

Kuusankosken tehtaiden vaikutus kalojen laatuun vähäinen

merelle) alueella yli 89 prosenttia (keskimäärin yli 10 mg happea litrassa). Nämä tulokset näkyvät luonnossa Kymijoen kalarikkauteena.

Entä sitten kalojen laatu? Mautuvatko kalat "sellulta", ja voiko niitä syödä? Puunjalostusteollisuuden jätevedet sisältävät suurelta osin puun pilkkoutumistuotteita. Luonteeltaan ne ovat samoja, joita syntyy metsässä kasvimateriaalin lahotessa.

Käytettyjen valkaisu- ja klooriyhdisteiden reaktiivisena syntyy jonkin verran orgaanisia klooriyhdisteitä. Noin viidennes yhdisteistä on niin pienimolekyylisiä, että ne voivat periaatteessa kulkeutua solukalvon läpi kaloihin. Todellisuudessa tästäkin määrästä vain pieni osa on luonteeltaan sellaisia yhdisteitä, jotka liukenevat kalojen rasvakuksiin.

Eräs kaloihin rikastuva aineryhmä ovat kloorifenolit. Suomessa mm. professori **Paasivirta** on tutkimuksissaan todennut, että tiettyjä määriä kloorifenoleita syntyy luonnossa itsestään. Niitä on löydetty jopa täysin puhtaista metsäjärvistä tutkittaessa vuosisatoja vanhoja kerrostumia. Tässäkin pätee vanha analyttinen totuus, että riittävän tarkalla analyysillä löydetään lähes mitä tahansa mistä tahansa.

Sellun valkaisu tuottaa kloorifenoleita muutaman gramman tuote-

tonnia kohti. Vesistöissä bakteeritoiminnan ansiosta osa näistä yhdisteistä muuttuu edelleen anisoleiksi ja veratroleiksi.

Kloorifenoleja syntyy myös esim. valkaistaessa viinipullon korkkeja hypokloriitilla. Tietyissä olosuhteissa bakteeritoiminnan ansiosta osa korkin kloorifenoleista muuttuu veratroleiksi ja anisoleiksi, ja viini saa sivuaromin, "korin" maun. Nämä yhdisteet ovat pahan hajuisia ja makuisia, olivatpa ne sitten kaloissa tai viinissä.

Kuusanniemen aktiivilietelaitoksen on todettu poistavan sellutehtaalta lähtöisin olevia kloorifenoleja 50-95 prosentin teholla. Jäljelle jäävä osa nostaan jokiveden kloorifenolipitoisuutta noin 0,5 mikrogrammaa litrassa (0,000 000 5 g/l, vrt. sokeripitoisuus, kun puoli sokeripalaa liuotetaan 3 miljoonan litran tankkerin tilavuuteen). Vertailun vuoksi mainittakoon WHO:n juomavesisuositus, 10 mikrogrammaa litrassa tietyille kloorifenoleille. Vastaavia kloorifenoleita syntyy myös juomaveden valmistuksessa!

Kloorifenolien sekä eräiden muiden orgaanisten klooriyhdisteiden kertymistä Kymijoen eläimiin on seurattu vuodesta 1988 lähtien Keski-Suomen vesi- ja ympäristöpiirin yhdessä Jyväskylän yliopiston kanssa tekemissä simpukkatutkimuksissa.

Tutkimustuloksista ilmenee, et-

tä Keltin simpukoissa vuonna 1989 havaitut kloorifenolimäärät olivat vain hieman korkeammat kuin Päijänteellä.

Raskasmetallit, erityisesti elohopea, ovat kaloihin kertyviä haitta-aineita. Suomen maaperä sisältää elohopeaa niin paljon, että erämaajärvissä ja lammissa elävien kalojen luontainen elohopeapitoisuus on noin 0,5 milligrammaa kiloa kohti. Virtaavissa vesistöissä tämä määrä on vähäisempi. Kuten aiemmassa asiaa käsitellessä juttusani totesin, ovat elohopeayhdisteiden päästöt Kymijokeen pienentyneet '60-luvun tasosta murto-osaan. Tämän kehityksen myötä myös kalojen elohopeapitoisuus on vuosien varrella pudonnut.

Viime vuosina Kymijoen kalojen elohopeapitoisuuksia on seurattu lähinnä haukia testaamalla. Pyhäjärvellä ja Kuusaaanlammella kalojen elohopeapitoisuudet ovat pyörineet 0,5 mg/kg vaiheilla suurten kalojen pitoisuuksien noustessa yli 1,0 mg/kg. Kuusankosken alapuolella pitoisuudet ovat hieman korkeampia. Esimerkiksi vuoden 1989 kalastuskilpailujen saaliista mitattiin 0,42 - 1,14 mg/kg elohopeapitoisuuksia. Elohopeapitoisuus lisääntyy kalan kasvaessa ja vanhetessa, joten em. pitoisuuksista alin oli 480 gramman haussa, ylin lähes 3 kilon vonkaleessa.

Lääkintöhallituksen ohjekirjeessä elintarvikkeeksi kelpuute-

taan kala, jonka elohopeapitoisuus on alle 1,0 mg/kg. Suosituksen mukaan kalaa, jonka pitoisuus on 0,5-1,0 mg/kg, saisi syödä jatkuvasti enintään puoli kilogrammaa viikossa.

Edellä esitettyjen tutkimustulosten perusteella Kymijoen kalat niin Kuusankosken ylä- kuin alapuolellakin ovat vanhimpia ja suurimpia petokaloja lukuunottamatta ihmisravinnoksi kelpaavia. Edellyttäen tosin, ettei kaloihin savustamalla lisätä liiaksi formaldehydiä, dioksiineja ja furaaneja. Mutta se onkin jo kokonaan oma aiheensa!

Harri Jussila

Artikkelin kirjoittaja on Kymen Pariteollisuus Oy:n ympäristösuojelupäällikkö.

ABC

Biologisen puhdistamon toisen vaiheen rakentaminen alkoi

Kuusanniemen sellutehtaan biologisen jätevedenpuhdistamon toisen vaiheen rakennustyöt ovat käynnissä. Puhdistamoa laajennetaan alkuperäisen suunnitelman mukaisesti käsittelemään myös Voikkaan paperitehtaan jätevedet.

Nykyisen puhdistamon viereen rakennettavan selkeyttimen louhinta- ja kaivutyöt alkoivat kesäkuun alussa ja ne saatiin päätökseen heinä–elokuun vaihteessa. Selkeyttimen betonirakennetyöt alkoivat elokuun alussa ja ne valmistuvat marraskuussa.

Puhdistamon ilmastustehoa nostetaan vastaamaan lisääntyvää jäteveden määrää. Tämän takia hankitaan yksi uusi paineilma-kompressori ja ilmastimien määrää lisätään.

Kymin Paperiteollisuus Oy:n osuuteen laajennuksesta kuuluu lisäksi jätevedtä Voikkaalta tuovan putken jatkaminen Kuusanniemen portilta biologiselle puhdistamolle ja suoja-altaalle. Putki rakennetaan ensi kesänä. Ensi vuonna rakennetaan Kuusanniemen kuorimolle myös lisää biolietteen puristuskapasiteettia. Biologisessa puhdistuksessa syntyvä ylimääräinen bioliete kuivataan kuorimolla ja sekoitetaan kuorijätteeseen, minkä jälkeen se poltetaan Kymin höyryvoimalaitoksella.

Voikkaalle kaksi allasta

Jätevesien johtaminen Kuusanniemen biologiselle puhdistamolle edellyttää Voikkaalla sekä tasausaltaan että vara-altaan rakentamista. Työt alkoivat 8.7., rakennusluvan saamisen jälkeen Tehdaspuun suorittamalla hakkuilla. Kaivuu- ja maansiirtotyöt jatkuvat marraskuun puoleenväliin saakka. Tänä vuonna rakennetaan pumppuasema ja ensi keväänä viimeistellään altaat.

Altaita varten joudutaan poistamaan pintamaata noin 4 000 kiintokuutiometriä. Maa ajetaan Pilkanmaan kaatopaikan maisemointiin eli teollisuusjätteen päälle kasvuston alusmaaksi.

Kalliota joudutaan poistamaan altaiden kohdista noin 31 000 kiintokuutiometriä. Se sijoitetaan tehdasalueelle tulevaisuutta varten suunnitellun uuden ratapihan pohjalle. Ennen ratapihan täyttöä poistetaan paikalta pehmeää pintamaata noin 6 000 kiintokuutiometriä ja vietään Pilkanmaan kaatopaikalle käytettäväksi maisemointiin.

Rakennettavien altaiden alle jäi 22.7. aloitettujen maansiirtotöiden vuoksi Voikkaan autonpesupaikka. Allastyömaan vuoksi käännettiin Kuusankoskelta tuleva kevyen liikenteen raitti Kymenrannan saunarakennuksen puolenvälin kohdalta Myllykalliontielle.

Voikkaalla ovat käynnissä kaivu- ja louhintatyöt.

METSÄT, KYMIJOKI, BIOLOGINEN PUHDISTUS

Valtiovarainvaliokunnan vierailun keskeisin aihe ympäristönsuojelu

Eduskunnan valtiovarainvaliokunta vieraili 15.–16.8. Kymenlaaksossa. Kuntavierailujen ohella valiokunta tutustui monipuolisesti alueen vesistöjen tilaan ja ympäristönsuojelutoimintaan.

Elimäeltä alkanut maakuntakierros jatkui Iitin kautta Verlaan, jossa lounaalla oli isäntänä johtaja **Eero Niinikoski**. Repoveden suojeluhanketta sekä konsernin metsäpolitiikkaa kansanedustajille esitteli maankäyttöjohtaja **Vesa Moisio** Kymmene Oy:n metsähallinnosta.

Verlasta siirryttiin Kuusankoskelle, jossa kaupunginjohtaja **Reijo Huttunen** käsitteli suunnitelmia saada raskas liikenne pois kaupungin keskustasta sekä kuntayhtymä-asiaa. Kymin ympäristönsuojelusta vieraille kertonut paikallisjohtaja **Ilmari Lindberg** sanoi, että teollisuuden ympäristönsuojelun kustannuksia ei tässä tilanteessa pidä lisätä.

”Jatkossakin linjan on oltava varsin pidättyväistä. Kustannukset eivät tulevaisuudessaakaan saa olla yhtään suurempia kuin kilpailijamaissa. Asiakkaat eivät varmasti

ymmärrä, jos me joudumme tuottamaan kalliimpaa tavaraa ylimääräisten investointien takia.”

Lindberg toivoi, että viranomaiset lisäisivät ympäristöasioissa suunnitelmallisuutta ja sitoutuisivat vain pitkän tähtäimen suunnitelmiin. ”Teollisuus, joka investoi suojeluun kymmeniä ja satoja miljoonia markkoja, ei pysy perässä, jos uusia velvoitteita halutaan nykyä nopeasti hihasta”, muistutti Lindberg.

Katsauksen Kymijoen tilaan luonut biologi **Marja Anttila-Huhtinen** totesi jätevesikuormituksen olevan edelleen suurta. Joen suuresta virtaamasta ja virtauksen voimakkuudesta johtuen muutokset veden fysikaalis-kemiallisessa laadussa eivät kuitenkaan ole voimakkaita.

Kymijoen happitilanne on ollut jo usean vuoden hyvä, totesi biologi Anttila-Huhtinen. Kymijoen fosforipitoisuus sen sijaan lähes kaksinkertaistuu matkalla Voikkaalta jokisuuhin. Laskennallisesti jätevedet selittävät tästä pitoisuudesta jopa 70–90 prosenttia.

Kymin Paperiteollisuus Oy:n vieraat toivotti tervetulleeksi palkallisojohtaja Ilmari Lindberg. Kättelyvuorossa valtiovarainvaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja Hannu Tenhiälä.

Kymijoen hygieeninen laatu on ollut hyvä jo 1970-luvun loppupuolelta lähtien. Elohopeapitoisuus vähentyi, kun elohopeayhdisteiden käyttö limantorjuntaan kiellettiin ja klooriteollisuus pienensi

elohopeakuormitustaan murtoosaan.

”Lääkintöhallituksen esittämä raja-arvo kalojen elohopeapitoisuuksille on yli 1 mg/kg. Nykyiset pitoisuudet ovat Kymijoen 0,5–1

mg/kg. Pohjan kuitkerroksiin varastoitunut elohopea voi tulvavuosina lähteä uudelleen kiertoon.”

Anttila-Huhtinen muistutti, että valkaisuista peräisin olevat kloorifenolit, dioksiinit ja furaanit olivat kesällä 1988 Kymijoen korkealla. ”Loppukesän 1989 tutkimuksissa sekä kloorifenolit että TCDD-ekvivalentit olivat pudonneet noin viidesosaan edellisvuoden tasosta. Tämän perusteella Kuusanniemen biologinen puhdistamo näyttää kykenevän puhdistamaan jätevesistä myös orgaanisia klooriyhdisteitä.”

Siikakoskella Kymijoen kalatalouden kehittämishankkeista puhunut johtava kalastusbiologi **Asko Niemi** muistutti Kymijoen olleen vielä 1970-luvulla kalatalouden ja virkistyskäytön kannalta lähes arvottomassa tilassa. Nyt siitä on tullut eteläisen Suomen paras lohijoki.

”Kymijoen veden laatu mahdollistaa nykyisin lohikalojen luontaisen lisääntymisen. Metsäteollisuuden jätevesien orgaanisten klooriyhdisteiden ja ravinteiden poistoa on silti vielä tehostettava. Myös maa- ja metsätalouden ravinnekuormituksen vähentäminen vaatii tehokkaita toimia”, sanoi Niemi.

Niemen mukaan likaajille ja patojalle asetetut velvoiteistutukset eivät vastaa todellista hoitotarvetta. Kymijokeen istutetaan vuosittain Nevajoen kantaa olevia lohenoikasia noin 300 000 kappaletta.

EKHOLMIN SILTA AVATAAN LIIKENTEELLE:

Kymin

keskuskonttorin liikennejärjestelyt muuttuvat

Kymin Paperiteollisuus Oy ja Kuusankosken kaupunki allekirjoittivat Ekholmin sillan ja siihen liittyvien tealueiden liikennejärjestelysopimuksen 18. helinäkuuta.

■ Kaupunki kunnostaa sillan ja tealueet kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa sillan kaiheet ja pylväät maalattiin sekä vahvistettiin. Työt saatiin päätökseen elokuun puolivälissä.

Toisessa vaiheessa kevyen liikenteen raitti erotetaan korotta-

malla ajoradasta. Myös liikennejärjestelyihin sillan kummassakin päässä tulee muutoksia.

Kymin pääportin puoleisessa päässä olevat portit ja pylväät poistetaan. Kaupunki rakentaa kevyen liikenteen raitin Mustavuorelle asti, raitti tulee Ahlmannintien ja Mustavuoren väliin. Ahlmannintien kaarretta oikaistaan hieman, joten tien ja joen välissä oleva mopo- ja moottoripyöräparkkipaikka jää osittain Ahlmannintien alle.

Ekholmintiestä etuajo-oikeutettu

Samalla liikennejärjestelyt pääportilla muuttuvat siten, että Ekholmintien liikenteestä tulee etuajo-oikeutettu ja Kymintehtaan tehdasalueelta sekä keskuskonttorilta tulevat ajoneuvot ovat väistämisevelvollisia.

Keskuskonttorin puoleisen pään katumuutoksissa otetaan jo huomioon raskaan liikenteen vaatimukset: sillan kansi tullaan tulevaisuudessa uusimaan, minkä jälkeen Ekholmin silta avautuu myös ras-

kaalle liikenteelle. Ennen sillan kannen uusimista sillalla sallitaan entiseen tapaan kevyt moottoriajoneuvoliikenne.

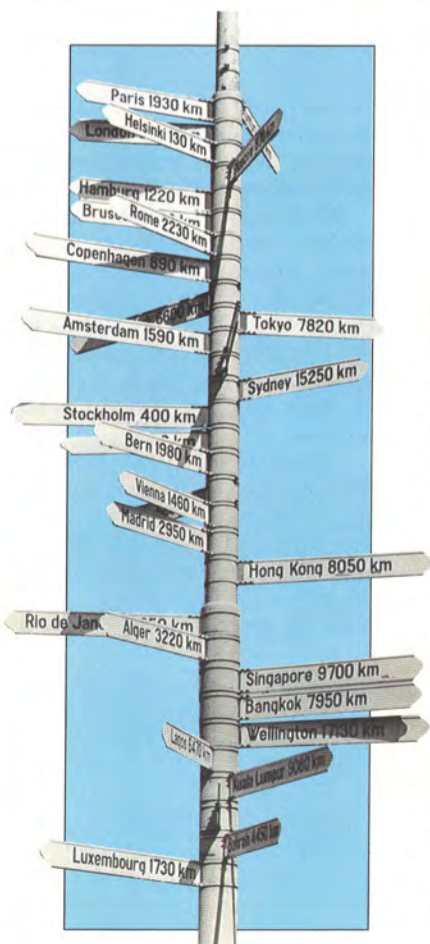
Kevyt liikenne henkilöautotallin edustalta

Kuusankosken puoleisessa päässä Koskelan risteyksen liikennevalot siirtyvät kaupungille. Samalla liikennejärjestelyjä muutetaan siten, että kaupungin suunnasta Kymintehtaalle kääntyville ajoneuvoille tehdään kunnollinen kääntymis-

kaista. Koskelan suunnasta kaupunkiin päin kaistajärjestelyt säilyvät ennallaan.

Kevyt liikenne saa oman raitin Marskinkadun risteyksen ja sillan välille. Raitti tulee kulkemaan Kymin henkilöautotallin edustalta vanhaa autotietä myöten. Raitista tulee sekatie, jota myöten sallitaan henkilöautoliikenne Kymin henkilöautotallille.

Kuusanniemeen menevä kevyt liikenne kulkee entiseen tapaan. Kaupungin suunnitelmassa on rakentaa kevyen liikenteen raitti Ky-

Minne paperi menee

Kymin Paperiteollisuus Oy valmistaa vuosittain noin 550 000 tonnia paperia, josta lähes 90 prosenttia viedään ulkomaille. Minne kaikkialle paperi sitten menee?

■ Kaikkiaan paperia viedään 80:een maahan eri puolille maailmaa. Suurin markkina-alue on EY, jonne tuotannosta viedään 67 prosenttia. Merkittävin yksittäinen ostajamaa on kuluva vuotena ollut Saksan liittotasavalta 15 prosentin osuudellaan. Hyvänä kakkosena tulee Ranska (14%) ja kolmas on Iso-Britannia (13%).

Muita merkittäviä asiakasmaita ovat Italia, Belgia, Espanja ja Hollanti. Myös Neuvostoliittoon vie-

tiin aiemmin huomattavia määriä paperia, mutta vienti on nyttemmin romahtanut.

Maiden määrä lisääntynyt

Asiakasmaiden lukumäärä on lisääntynyt roimasti viime aikoina. Uusia asiakkaita on tullut ennen kaikkea Lähi-idästä, Kaukoidästä, Etelä- ja Väli-Amerikasta sekä Afrikasta.

Vuoden 1991 aikana paperia on alettu viedä mm. Keniaan, Tansaniaan, Togoön, Norsunluurannikolle, Burundiin, Peruun, Chileen, Equadoriin, Guatemalaa ja Mauritiukselle. Euroopan maista viimeisimpinä listalle ovat tulleet Puola ja Tsekkoslovakia.

Euroopasta löytyy myös muutama maa, joihin Kymin paperia ei vielä viedä, kuten Bulgaria, Romania, Jugoslavia ja Albania. Romaniaan tosin on jo toimitettu näytteitä.

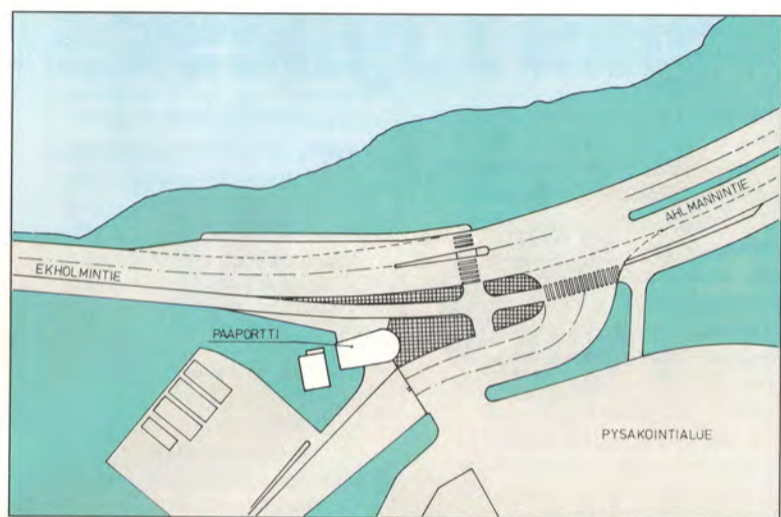
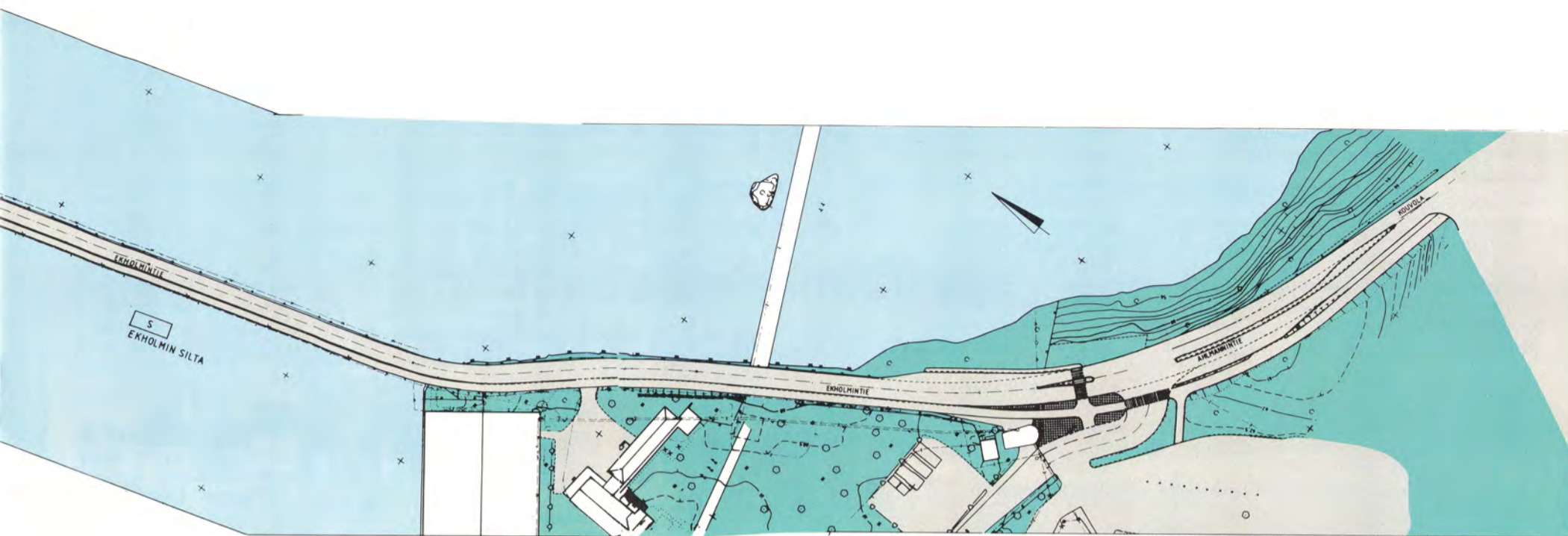
Paperilaatujen osalta vienti jakautuu siten, että EY-maat ostavat yleensä kaikkia Kymin valmistamia paperilajeja. Kaukoitään ja merentakaisille markkinoille viedään pääasiassa datapaperia sekä A4:sta.

Suurin osa myydään itse

Kymmene-konsernin oma myyntiverkosto myy suurimman osan Kymin ulkomaille menevistä tuotteista. Noin 13 prosenttia myydään agenttien kautta.

Oma myyntiverkosto kattaa tärkeimmät markkina-alueet Euroopassa, Pohjois-Amerikassa sekä Kaukoidästä. Agenttien kautta paperi menee mm. Etelä- ja Väli-Amerikkaan, Lähi-itään ja Afrikkaan sekä Ruotsiin ja Norjaan.

Kotimaan myynnin osuus tuotannosta on noin 11 prosenttia. Kymin arkkituotteet myy konsernin tytäryhtiö, Paperi-Dahberg Vantaalla ja rullat oma myyntiorganisaatio Kuusankoskella.

Kymin pääportin liikennejärjestelyt muuttuvat siten, että Ekholmintiestä tulee etuajo-oikeutettu; Kymlintehtaan tehdasalueelta ja keskuskonttorilta tulevat ajoneuvot ovat väistämismuuttujia.

min teollisuusoppilaitokselta Kuusanniemen pyörätielle, mutta sen toteutuminen jää tulevaisuuteen.

Silta avattaneen lokakuussa

Kaupunki on parhaillaan laatimassa Ekholmin sillan ja tiealueiden liikennemerkkisuunnitelmaa, joka

hyväksytään yhteistyössä Kymin Paperiteollisuus Oy:n kanssa.

Sillan ja tiealueiden muutostyöt on määrä saada valmiiksi syys-lokakuun vaihteeseen mennessä, joten silta avattaneen liikenteelle lokakuun aikana. Sillan ja tiealueiden kunnossapitovastuu siirtyy samalla Kuusankosken kaupungille.

MITEN ON?

Heinäkuitu

Televisiossa kerrottiin, että heinästä pystyttäisiin valmistamaan sellua. Miten on, pystyykö peltokuitu kilpailemaan perinteisen suomalaisen männyn ja koivun kanssa?
Epätietoinen toimitussihteeri

Eri puolilla maailmaa tehdään sellua muistakin raaka-aineista, mutta käyttö johtuu yleensä siitä, että puukuitua ei ole saatavilla. Kiinassa käytetään riisinolkeja ja Intiassa sokeriruokoa ja joissain tropiikin

maissa bambua. Englannissa taas olkien polttaminen on kielletty, minkä takia sinne tulee maailman suurin olkimassatehdas.

Kuituominaisuuksiltaan peltokasveista tehty sellu ei vastaa pitkäkuituista mäntyä, mutta sillä voitaisiin ehkä korvata lyhytkuituisen ja mekaanisen massan sekoituksia.

Peltokuidun käyttö on enemmän maatalouspoliittinen kuin paperitekninen kysymys. Tulevina vuosina elintarviketuotannosta vapautuu peltomaata ja sille on yritetty löytää käyttöä. Lupaavimmatkin

näköpiirissä ovat ruohokasvit tuottavat kallista kuitua, jolla ei lie ne todellista teknistaloudellista kilpailukykyä paperinvalmistuksessa.

Suomalainen puukin on jo niin kallista, että sitä jää runsaasti metsiin korjaamatta. Hyvänlaatuiset, hinnaltaan kilpailukykyiset kuidut ovat tietysti aina tervetulleita, kasvoivat ne sitten pelloilla tai metsissä.

Heikki Hassi
Kehitysjohtaja
Kymin Paperiteollisuus Oy

Koraanipaperia Saudi-Arabiaan

Kymin hienopaperiyksikkö on toimittanut vuoden 1987 lopusta lähtien koraanipaperia Lähi-idän suurimmalle painolaitokselle, Koran Printing Complexille Medinaan, Saudi-Arabiaan.

Vuonna 1990 Medinaan toimitettiin 3 600 tonnia 80-grammaista Kym Graphic -paperia, kuluva vuonna on tehty sopimus 2 400 tonnin erästä 70-grammaista Kym Offset -paperia.

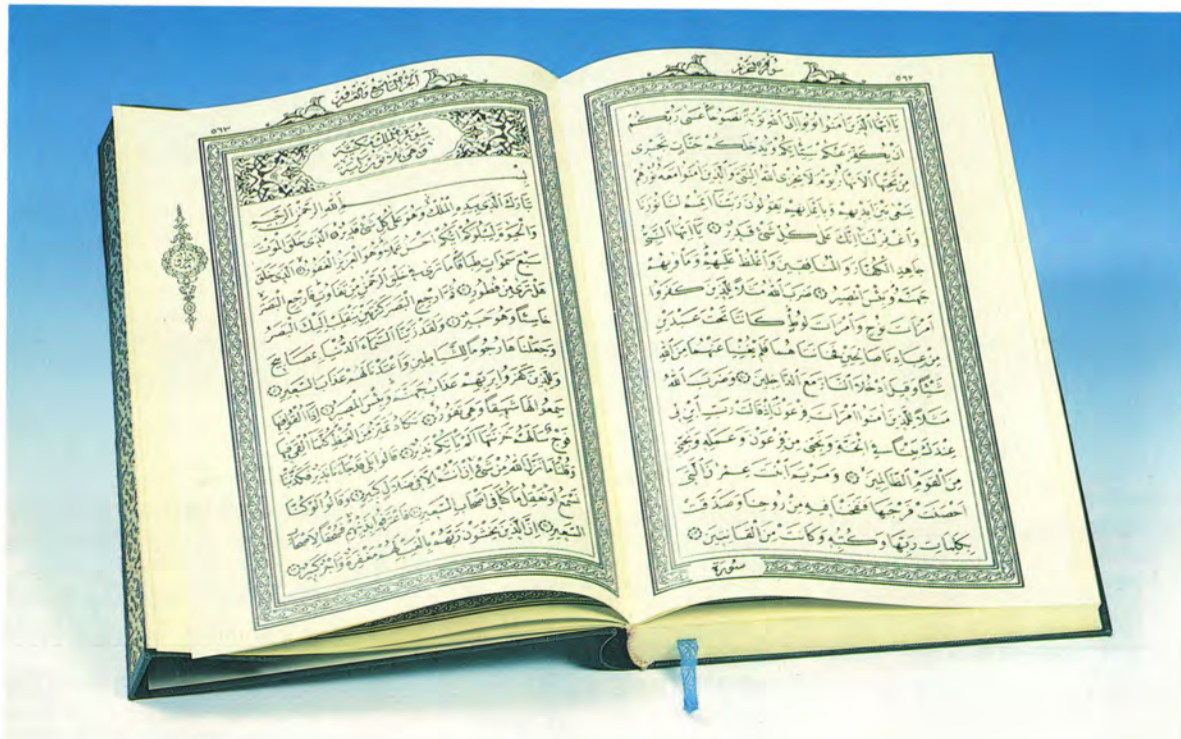
Kymin agentti Lähi-idässä sekä Pohjois- ja Länsi-Afrikassa on länssaksalainen Herlitz International Trading AG. Toimitusjohtaja Gerard Jaslowitzerin mukaan Kymin paperi on täyttänyt koraanipainajien vaatimukset hyvin. "Koran Printing Complex asettaa käyttämilleen papereille kaksi tärkeää laatuvaatimusta: opasiteetin – läpinäkyvyyden – on oltava hyvä. Vielä tärkeämpää on paperin puhtaus; siinä ei saa olla minkään-

laisia roskia, koska ylimääräinen piste voi muuttaa sanan merkityksen täydellisesti."

Koran Printing Complex on erikoistunut koraanien painamiseen, joita se valmistaa koko arabiankieliselle alueelle sekä Afrikan islaminuskosiin maihin. Kirjat ovat pääasiassa arabiankielisiä, mutta myös kaksikielisiä koraaneja tehdään – tällöin toisena kielenä on yleensä englanti. Herlitz International Trading toimittaa painolaitokselle huomattavan osan sen tarvitsemasta paperista, tänä vuonna noin 6 500 tonnia.

Kaikkiaan Herlitz myy noin 140 000 tonnia eri valmistajien papereita vuodessa. Herlitzin Berliinissä toimiva emoyhtiö puolestaan on Euroopan suurin koulu- ja toimistotarvikkeiden valmistaja.

Herlitz International Trading on Kymin merkittävin väylä merentakaisille markkinoille. Sen kautta vietiin vuonna 1990 noin 69 000 tonnia paperia.

SUOMEN METSÄTEOLLISUUS 1990-LUVULLA
- JUHLAA JA ARKEA

Suomen taloudellinen kasvu metsävetoista

1980-luvulla eli koko maailman-talous myötätuulessa. Maailmankaupan veto edesauttoi myös Suomea. Kymmenvuotis-kaudella 1980-89 kansantuote asukasta kohti kasvoi reaalisesti 3,5 prosenttia ja yksityinen kulutus per capita runsaat 3 prosenttia vuodessa.

Ripeään taloudelliseen nousuun vaikutti merkittävästi panoksella juuri metsäteollisuus. Ilman sen menestystä kansantuotteen vuotuinen kasvu olisi jäänyt prosenttisyksikön eli 1/3 toteuttanutta pienemmäksi. Taustalla ovat metsäteollisuuden tuotannon huomattavat kerrannaisvaikutukset kansantaloudessa. Miljoonan markan tuotannon lisäys metsäteollisuudessa saa nimittäin aikaan 2,2 miljoonan markan tuotannon lisäyksen koko kansantaloudessa. Kuluvalla vuosisadalla Bkt on kasvanut 3,2 prosentin, paperiteollisuus runsaan 6 prosentin ja puuteollisuus 3 prosentin vuosivauhtia.

Hintakilpailukyky kadoksissa

Tätä kirjoitettaessa Suomi on ajautunut syvimpään taantumaa II-maailmansodan jälkeen. Kansantuotteen on ennakoitu supistuvan vuodesta 1990 jopa 3 prosentilla. Syyt ovat sekä ulko- että sisäsyntyisiä.

1990-luvulle tultaessa oli suurin puhti maailmantalouden kasvuvuoteista puhaltanut pois. Useimmat talousmahdit kamppailevat nyt oman taantumansa kanssa, mikä osaltaan on vaikuttanut koko Suomen samoin kuin metsäteollisuustuotteiden vientikysynnän laimenemiseen.

Pääosiltaan vaikeudet ovat kuitenkin sisäsyntyisiä. 1980-luvun kasvun huumassa pääsivät kustannukset karkaamaan käsistä ja sitä myötä osa hintakilpailukykyä.

1980-luvulla koko kansantalouden tuottavuus kohosi keskimäärin 3,4 prosenttia vuodessa. Samanlaisesti palkkojen ja työvoimakustannusten nousu ylitti tuottavuuden lisäyksen keskimäärin runsaalla 7 prosentilla vuodessa. Paperiteollisuudessa tuottavuus koheni jopa 6,6 prosentin vuosivauhtia, mutta sielläkin työvoimakustannusten nousu vielä ylitti 4 prosentilla vuosittain tuottavuuden lisäyksen.

Taloudellisen tasapainon saavuttamiseksi, jotta tuotannon tehokkuus nykyistä paremmin vastaisi kustannustasoa, Suomella on edessä vakava etsikköaika. On löydettävä uusi kustannus- ja hintatasapaino ja palautettava hintakilpailukyky. Mikäli tässä onnistutaan, voidaan uutta voimakasta nousua enteillä vuonna 1994, jolloin maailmantaloudenkin on nykyistä veto-voimaisempi.

Reaalinen kilpailukyky tallella

Uskoa tulevaisuuteen vahvistaa se, että ns. reaalinen kilpailukyky Suomen metsäteollisuudessa on tallella. Se perustuu mm. seuraaviin tekijöihin:

Korkea investointiaste

Suomen metsäteollisuudella on takana pitkä jakso rohkeita investointeja kotimaahan, jotka 1980-luvun lopulla yltyivät jo 15-16 prosenttiin liikevaihdosta.

Esim. Ruotsissa, USA:ssa ja Kanadassa vastaava investointiaste on ollut vajaan 10 prosentin luokkaa liikevaihdosta. Pohjoismaisesta paperi- ja kartonkikapasiteetista Suomen osuus onkin noussut 47 prosenttiin, vastaten Ruotsin 43 ja Norjan 10 prosenttia.

Isot ja iskukykyiset, modernit koneet ja laitteet

Noin 90 prosenttia investoinneista on kohdistunut paperi-, kartonki- ja selluteollisuuteen. Paperi- ja kartonkikoneiden keskipitkisyys Suomessa maailman suurin, koko maailman keskiarvoon verrattuna 70 000 tonnia suurempi. Sellutehtaiden keskipitkisyys on Japanin jälkeen Suomessa toiseksi suurin ennen Ruotsia.

Kysyntää vastaava tuotantorakenne ja korkea jalostusaste

Painotekniikan kehitys, tietotekniikan nopea muutos, konttortekniikan uudet laitteet sekä ennen kaikkea mainonta luovat kasvavan tarpeen erilaisille paino- ja kirjoituspaperille, joiden osuus Suomen viennistä on jo runsas 1/3.

Näihin pitkälle jalostettuihin paperilaatuuihin Suomen metsäteollisuus aloitti onnistuneen panostamisen 30 vuotta sitten. Suomen viennin jalostusaste on näin laskien maailman korkein.

Kehittyvät yhteiskunnat paperisoituvat ja kilpailukykyiselle suomalaiselle tuotannolle riittää maailmalla kysyntää. 1980-luvulla kasvoi paperin ja kartongin kulutus maailmalla keskimäärin 3,5 prosenttia vuodessa. Kasvu jatkuu myös 1990-luvulla keskimäärin noin 2,6 prosentin vuosivauhtia. Nopeinta kasvua kysynnässä ennakoidaan päällystetyille puupitoiselle painopaperille, päällystetyille ja päällystämättömille hienopaperille sekä SC:lle eli Suomen tähänastisille menestystuotteille.

Kohtuullinen yrityskoko

1980-luvun jälkipuoliskolle oli ominaista nopea yrityskoon kasvu, mikä tapahtui ennen kaikkea fuusioiden ja yritysostojen kautta. Kolme suurinta yritystä kattaa nyt koko Suomen metsäteollisuuden liikevaihdosta lähes 60 prosenttia, kun vastaava luku 1980 oli vielä 28 prosenttia.

Terävin tuotekärki kestää suuruudeltaan globaalin vertailun. Maailman suurimpien metsäteollisuusyritysten ranking-listalla Suomen suurimmat - Yhtyneet Paperitehtaat, Kymmene ja Enso-Gutzeit - ovat sijaluvuilla 19, 20 ja 26.

Paperiteollisuuden moderni tuotantoteknologia on vapaasti kaikkien käytettävissä. Sen hyödyntäminen on kuitenkin niin kallista, ettei tämä pienellä yksikkökoolla ole mahdollista. Avoimessa taloudessa vain riittävän kapasiteetin omaavat yritykset voivat tarjota hyödykkeitä, joita valmistetaan suurina sarjoina ja/tai joissa pää-

Artikkelin kirjoittaja on johtaja Heikki Pärnänen Suomen Metsäteollisuuden Keskusliitosta.

omapanoksella on keskeinen merkitys.

Terävimmän tuotekärjen osalta ei Suomen tarvitsekaan sijalukuaan hävetä, sillä esim. Kymmene Oy on maailman suurin päällystetyn aikakauslehtipaperin tuottaja ja Euroopan suurin päällystämättömän hienopaperin valmistaja ja Enso-Gutzeit Oy kolmas, Yhtyneet Paperitehtaat Oy ja Myllykoski Oy ovat maailman suurimmat SC-paperin tuottajat ja Yhtyneet Euroopan suurin sanomalehtipaperissa jne.

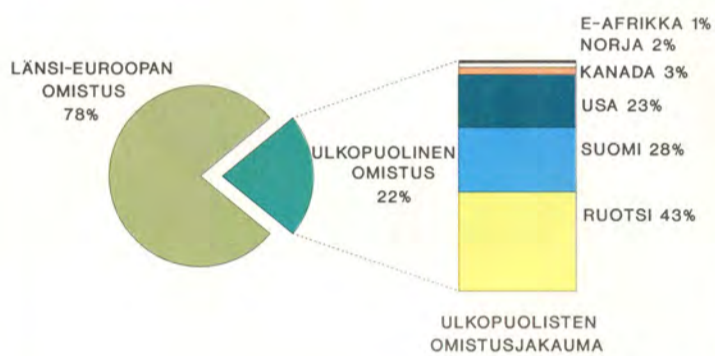
Tyydyttävä kansainvälistymisaste

Suomen metsäteollisuus on perinteisesti toiminut maamme ulkomaa- ja näin myös kansainvälistymisen alueena. Viennin osuus koko metsäteollisuuden tuotannosta on aina ollut suuri, nykyisin keskimäärin 75 prosenttia. Paperissa vastaava luku on 4/5. Korkea vientiosuus on puolestaan tehnyt mahdolliseksi metsäteollisuuden tuotannon kasvun kotimaassa.

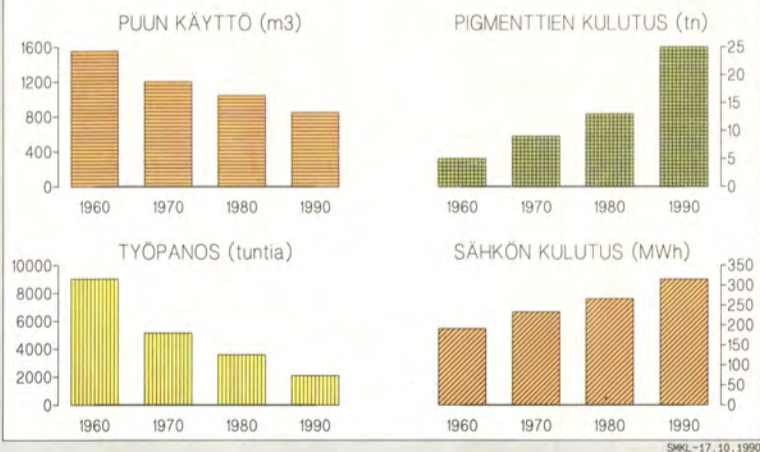
Kansainvälistymisen muissakin kuvioissa Suomen metsäteollisuus on ilahduttavasti kyennyt seuraamaan ajan vaatimuksia. Tuotantoyksiköiden perustaminen ulkomaille, etabloituminen, on varsinkin 1980-luvulla ollut aktiivista. Mainitun vuosikymmenen alussa suomalaisomisteisen paperi- ja kartonkiteollisuuden kapasiteetista oli ulkomailla 11 prosenttia, vuonna 1990 26 prosenttia.

Tähän asti suuntaus on ollut varsin Eurooppa-keskeistä, sillä ulko-

LÄNSI-EUROOPAN PAPERI- JA KARTONKIKAPASITEETTI OMISTAJAMAITTAIN V.1991

TUOTANTOPANOSTEN KÄYTTÖ METSÄTEOLLISUUDESSA MILJOONAN MARKAN TUOTANTOA KOHDEN (v.1985 rahassa)

maisesta liikevaihdosta runsas 90 prosenttia sijoittuu Länsi-Eurooppaan. Länsi-Euroopan ulkomaisomisteisesta paperi- ja kartonkikapasiteetista Suomen osuus on 28 prosenttia. Olemme päässeet sisälle meille tärkeintä markkina-alueita, josta tulee myös 80 prosenttia metsäteollisuutemme vientituloista.

Mukautuva metsäteollisuus

Tietoyhteiskunnan kehittyminen, sen tarpeet ja markkinanäkymät ylipäänsä ovat ohjanneet Suomen metsäteollisuuden investointeja ja muovanneet tuotantorakennetta. Toisaalta kilpailukykyyn ylläpitäminen niihin maihin nähden, joissa

raaka-aine, työvoima- yms. kustannukset ovat oleellisesti meitä halvempia, on vaatinut radikaalisti rakennemuutosta tuotantopanos-ten käyttösuhteissa.

- Suhteessa tuotantoon Suomen metsäteollisuus käyttää nykyään puuta vain runsaat puolet vuoden 1960 määrästä.
- Vastaavasti tänään tarvitaan vain runsas 1/4 vuoden 1960 työpanoksesta.
- Menestystuotteiksi ovat nousseet paperilaadut, joiden valmistuksessa korostuu sähkön merkitys. Vuoden 1960 tasoon verrattuna sähkön käyttö on nyt 1,5-kertainen.
- Vastakkaisena ilmiönä raaka-puun käytön suhteelliselle vä-

40 VUOTTA SITTEEN

Veikko Talvi käynnisti Kymi- yhtiön suunnitelmallisen tiedotustoiminnan

henemiselle on paperin valmistuksessa käytettävä päällyste- ja täyteainesten voimakkaasti lisääntynyt tarve. Suhteessa tuotannon määrään pigmenttien kulutus on 5-kertaistunut vuodesta 1960.

Suomen metsäteollisuuden tuotanto vastaa nykypäivän modernien, kehittyneiden yhteiskuntien kysyntää. Suomessa rakennemuutoksen vallankumous on jo pitkälle toteutettu. Se on merkittävä reaalin kilpailuetu. Suurella osalla muuta maailmaa tämä tehtävä on vielä edessä.

Muutos on luonnollisesti edellyttänyt erittäin pätevää, koulutettua ja työhönsä motivoitunutta työntekijäkuntaa, jota Suomesta on löytynyt.

Ympäristötekijät — 1990-luvun haaste

Ympäristökysymykset — eikä syytä — askarruttavat 1990-luvun ihmistä. Suomen metsäteollisuuden tuotantoprosessi perustuu nykyisin huipputekniikkaan, jossa fysiikan, kemian ja biologian tarjoamat mahdollisuudet yhä paremmin hyödynnetään. Ilman tätä etabloitumisen vihreään Keski-Eurooppaan ei olisi ollut mahdollista.

Useat kehityksen impulssit tulevat enenevässä määrin itse metsäteollisuuden ulkopuolelta. T&K-työtä ohjaavat pyrkimys puun ja energian säästeliääseen käyttöön, tuotannon saasteettomuuteen ja ympäristöystävällisyyteen.

Päästöt sellu- ja paperitehtailta vesistöihin ovatkin alentuneet murto-osaan siitä, mitä ne olivat vielä 20-30 vuotta sitten. Tuotteiden valkaisu on kemikaalien käyttöä vähennetty. Ympäristöviranomaisten mukaan Suomen järvien pinta-alasta runsas 80 prosenttia luokitellaan arvosanalla erinomainen tai hyvä. Vesilaki astui maassamme voimaan jo vuonna 1962.

Koko ympäristönsuojelun kannalta keskeiseksi tulevaisuuden ongelmaksi muodostuu ilman kautta tapahtuva laskeuma, joka 2/3-osaltaan on Suomen rajojen ulkopuolelta tulevaa. Kotimaiset rikki- ja typpipäästöt ovat sen sijaan voimakkaasti alenevassa suunnassa ja uusin ilmansuojeluohjelma asettaa tiukentuvia vaatimuksia.

Kestävä kehitys, energiansäästö ja tuotteiden kierrätys ovat nyky-yhteiskunnan avainsanoja. Toimivassa kierrätysjärjestelmässäkin tarvitaan jatkuvasti myös ensikuitua ja sitä Suomesta löytyy. Suomalainen metsänhoito on tunnetusti maailman huippua. Sen tuloksista puhukoon puolestaan seuraava: kun metsien vuotuinen kasvu 1950-luvun alussa oli 54 miljoonaa kuutiometriä vuodessa, on vastaava luku nyt 79 miljoonaa kuutiometriä.

Suomi on metsien ja metsäteollisuuden maa ja suomalaiset ovat oppineet elämään sovussa luonnon kanssa.

■ Opetusneuvos **Veikko Talvi**, 80, tuli lähes päivälleen 40 vuotta sitten Kymi-yhtiön palvelukseen ”etsimään keinoja tiedottamisen parantamiseen lähinnä kirjallisessa muodossa”. Ensimmäinen työhuone sijaitsi entisen miesten asuntolan Kukkolan alakerrassa. Ympäriällä työskenteli runsaasti sosiaaliosaston henkilökuntaa. Uuden virkailijan asemaa organisaatiossa ei tarkalleen määritelty. ”Minulla oli suora yhteys yhtiön johtoon, mutta varsinaisesti tulin sosiaalijohtaja **Eino Walleniuksen** alaiseksi”, muistelee Talvi.

Tuosta päivästä, 22. elokuuta, katsotaan Kymillä alkaneen suunnitelmallisen tiedotustoiminnan. Kymi-yhtiö sai palvelukseensa kokeneen kirjoittajan ja monipuolisen kulttuuripersoonan.

Jo koulupoikana Talvi kirjoitti Kouvolan Sanomiin päätoimittaja **Aukusti Simojoen** pestaamana kesätoimittajana juttuja muun muassa Kuusankoskelta ja painatti Kouvolan Kirjapainossa tekstejään. Opiskeluaikana Talvi toimi innokkaasti Kymenlaakson Osakunnassa mm. kotiseutusihteerinä ja osallistui kotiseuturettiin Elimäelle ja litiittiin. Maakuntaliiton perustamishankkeissa hän joutui tekemisiin myös Kymenlaakson teollisuuden ja kunnallismiesten kanssa. Maakunta-asioihin otti kantaa myös Kymi-yhtiön toimitusjohtaja, vuorineuvos **Einar Ahlman**.

Maakunta-asiat kiinnostivat

Teollisuuden tiedotustoiminnan käynnistämisen kannalta käyttökelpoista kokemusta Talvi hankki ”opintomatkalta toiseen maakuntaan”, kuten hän itse kuvaa työskentelyään Valkeakosken Sanomien toimitusjohtajana, päätoimittajana ja taloudenhoitajana.

Valkeakoskeltakin käsin Talvi osallistui Kymenlaakson maakunnalliseen työhön ja oli maakuntaliiton sihteerinä vuosina 1937-45 ja 1946-48 sekä toiminnanjohtajana 1948-52. Maakuntaliiton hallituksen jäsenenä hän oli vuodesta 1941 lähtien, varapuheenjohtajana vuosina 1956-62 ja puheenjohtajana vuosina 1962-76.

Työ Valkeakoskella oli mielenkiintoista, mutta toisaalta Kymenlaakson asioiden hoito vei aikaa. Uravalinnassa kotimaakuntaan johtava tienhaara tuntui paremmalta. Leipätyöksi löytyi Kymenlaakson Kouvolaan Työväenopiston johtajan toimi.

”Erityisen tärkeänä pidin opis-

totyössä kosketuksen saamista tehdastyöväestöön. Opin tuolloin tuntemaan työväestön valistuneisuuden, itsenäisen ajattelutavan ja menneisyyden heijastumat”, toteaa Talvi.

Työväenopiston johtajuuden lisäksi Talvi johti Kuusankosken orkesteria, oli mukana taideseurassa ja kunnallisissa elimissä.

Talven huomattava, että kunnalla ei ollut työväenopiston kehittämiseen riittävästi mm. taloudellisia rahkeita hänen mielessään kypsä ajatus opistotyön jättämisestä.

Kevätalvella 1951 Talville tarjottiin kahta päätoimittajan paikkaa. Hän ehtikin jo valita toisen, mutta ennen kuin muuttamista oli ennätetty valmistellakaan, tehtiin kolmas tarjous. ”Vuorineuvos **Ekholm** lähetti terveisiä että jäisin Kuusankoskelle ja tulisin Kymi-yhtiön palvelukseen.”

”Suoraan sanoen tiedotuksen hoitaminen ja sen kehittäminen yhden yrityksen piirissä ei ensi alkuun houkuttellut. Toisaalta osoitettu luottamus takasi toiminnan vapautta. Houkuttimina olivat myös taloudellinen koulutus ja maakunnallisille ja paikallishistoriallisille harrastuksille koitua hyöty ja mahdollisuus vaikuttaa tehdasyhdyskunnan kehittämiseen jälleerakennusvaiheessa.”

Henkilökohtainen kosketus tärkeä

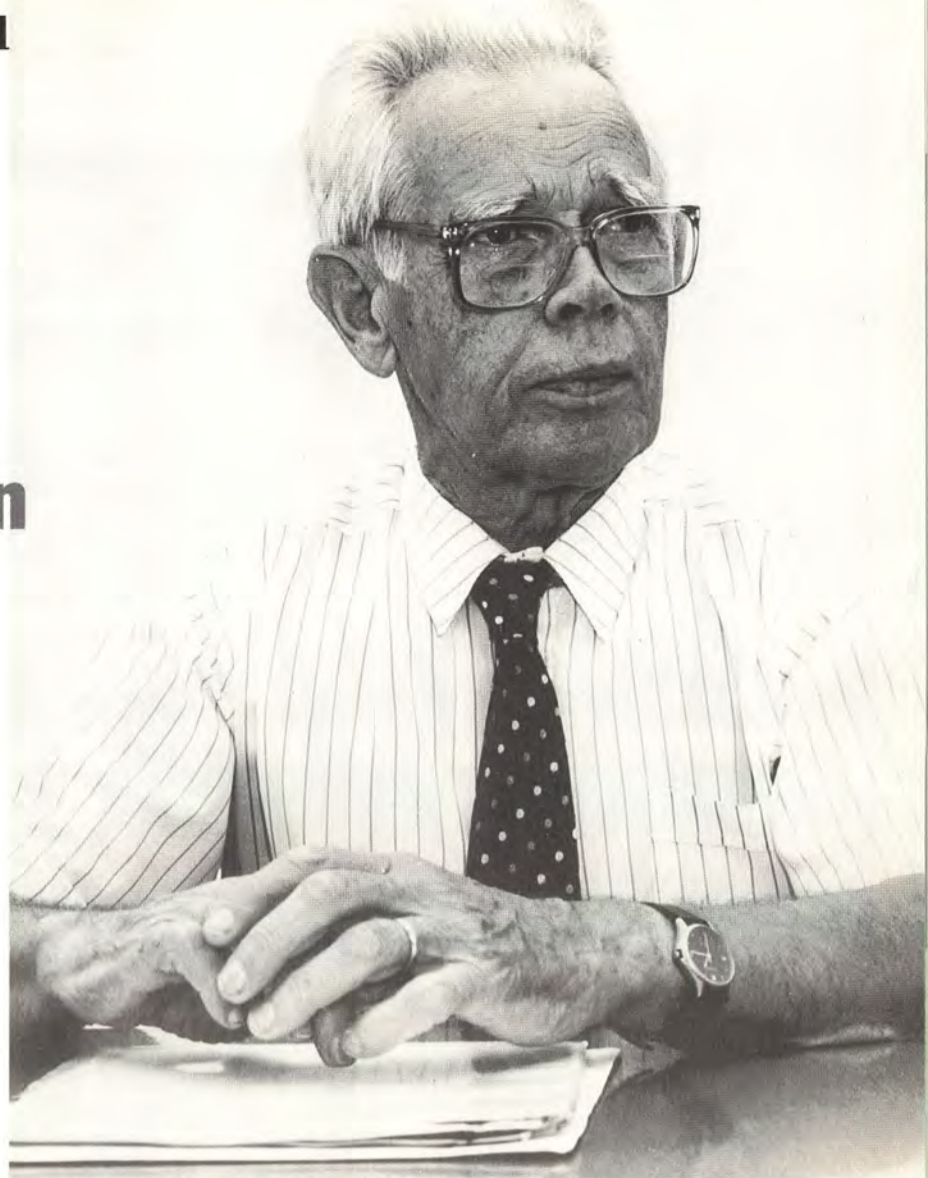
Talvi muistuttaa, että oli tärkeämpää päästä asioihin käsiksi kuin mieltä ”millä oksalla tuli istua”.

”Asemani oli väljä, mutta katsoin saaneeni taskuuni ainakin epävirallisen valtakirjan, jonka avulla minulle avautuivat tehtaiden ja työosastojen ovet. Henkilökohtaisilla kosketuksilla on minulle ollut tärkeä merkitys. Vain haastatteleminen ja kuunteleminen oli mahdollisuus päästä pintaa syvemmälle tehdastyön ongelmiin.”

”Tuohon mennessä maistereista oli tehtaisa tehty joko käyttöinsinööriä tai tutkijoita laboratorioon. Sosiaalimaisterilla työpaikoille oli vapaa pääsy, mutta humanistimaisterin läsnäolo koettiin pikemminkin häiriöksi.”

”Kun uuden ammatin edustaja sitten huomautti insinööri- ja mestarikunnalle, että heidän ammattiasioissaan käyttämänsä kieli oli liian vaikeatajuista, suhtauduttiin ehdotukseen aluksi alentuvasti. Hiljalleen kuitenkin päästiin yhteisymmärrykseen.”

Talvi mainitsee parhaimpina yhteistyökumppaneinaan tällä saralla

”Minulla oli suora yhteys yhtiön johtoon, mutta varsinaisesti tulin sosiaalijohtaja **Eino Walleniuksen** alaiseksi”, **Veikko Talvi** muistelee.

Voikkaan paperitehtaan teknillisen johtajan **Tryggve Wiklundin** ja Kymin sulfittiselutehtaan teknisen johtajan **Paul Lindqvistin**. Myöskään höyrypäälikkö **Bengt Zimmermann** ei koskaan väheksynyt sitä, että kuulijana ja kyselijänä oli maallikko.

Vaikka Talvi hyvin itsenäisesti kansanomaisti yhtiön toimintaan liittyviä juttuja, ei silloinen toimitusjohtaja K.E. Ekholm pyytänyt kirjoituksia tarkastettavakseen. ”Tärkeimmät jutut näytin hänelle oma-aloitteisesti. Koska Ekholm ei kuitenkaan kirjoituksiini puuttanut.”

”Usein sen sijaan ilmeni hänen varovaisuutensa: ’Olisiko tätä lievennettävä, voisiko tämän sanan poistaa?’ Itse asiassa ajattelimme monesta asiasta hyvin samansuuntaisesti.”

Tiedotuskanavia avattiin

Talvi muutti vuonna 1936 ilmestymisensä aloittaneen Kymi-yhtiö-lehden enemmän aikakauslehtityyppiseksi sekä lisäsi kirjallisen tiedotuksen kanavia. ”Koska henkilökuntalehti ei mielestäni sopinut varsinaiseksi tiedottajaksi, perustin vuoden 1952 helmikuussa Kuusankosken tehtaiden tiedotuslehden. Siinä oli tarkoitus julkaista lyhyitä, yksinkertaisia uutisia.”

”Jotta uutiset saataisiin toimitukseen, perustettiin osastoilla olevista tiedottajista verkosto, joka kirjoitti lähettämämme kyselylomakkeeseen lehteen haatut tiedot.”

Toinen merkittävä uudistus oli ns. jokamiehen vuosikertomus. ”Yhtiön vuosikertomukset oli laadittu silmälläpitäen talouselämän asiantuntijoita ja yhtiön toiminnasta ennestään hyvin perillä olevia. Ehdotus kansanomaisesta vuosikertomuksesta sai empimättä yhtiön johdon hyväksymisen ja ensim-

mäinen julkaistiin jo vuonna 1952.”

”Jokamiehen vuosikertomusta ei ollut toteutettu tietämäni mukaan missään yhtiössä ja ehkä oli koko puuhalle onneksi, että kertomuksen teki talousasioihin kouliintumaton.”

”Tekemässäni vuosikertomuksessa ei kirjoitettu pelkästään yhtiöstä, vaan maamme koko vientiteollisuudesta sekä metsäteollisuuden osuudesta siinä. Kehitystä olikin mielenkiintoista seurata.”

Tekstiä havainnollistettiin **Topi Valkosen** tekemien piirrosten avulla.

Veikko Talvi ei halua arvioida, mitä populaarivuosisikertomuksesta ajateltiin: ”Ainakaan moitteita ei tullut henkilökunnan taholta.”

Metsäasiat kiinnostivat lehdistöä

Ulkoisessa tiedotustoiminnassa yhtiö oli erityisesti sotien jälkeen pidettyväinen. ”Lehdistö ei ollut kovinkaan soopea, vaan etsi negatiivista uutisaineistoa. Lehtiä oli tuolloin paljon: Kotkassa kolme, Haminassa kaksi, Kouvolan Sanomat ja Etelä-Suomen Sanomat sekä pääkaupungin lehdistöä lisäksi kirjeenvaihtajia. Näihin kaikkiin piti rakentaa suhteet.”

”Pyrkimyksemme oli välittää uutinen samanaikaisesti kaikille. Lehdet etsivät kuitenkin omia uutisia ja kun virheitä tuli, se usein joihtui vajavaisista tiedoista.”

”Lehdistövierailuja järjestettiin silloin tällöin. Suositut olivat metsäosaston järjestämät tiedotuspäivät. Erityisesti metsänhoitajat pitivät hyviä esitelmiä. Periaattemme oli, että kun lehdistö täällä kävi, ei kirjoituksia tarkastettu. Näin sen pitää ollakin. Usein autoin lehdistöä kirjoittamalla tärkeimmistä seikoista heille tekstin etukäteen.”

TAVOITTEET, VARALLISUUS, YLEISHYÖDYLLISYYS PUNTARISSA

Satavuotissäätiön sääntömuutosta pohdittu perusteellisesti

Kymin Osakeyhtiön satavuotissäätiön sääntöihin tehdään muutoksia, jotka vaikuttavat niin toiminnan tavoitteisiin, säätiön varallisuuteen liittyviin seikkoihin kuin pienempiin käytännön kysymyksiin. Säätiön hallituksen nimeämä sääntötoimikunta, puheenjohtajanaan säätiön hallituksen puheenjohtaja, maaherra **Matti Jaatinen**, on useissa kokouksissaan käsitellyt sääntömuutoksia. Käsiteltyjen pohjana on ollut säätiön edellisen puheenjohtajan, oikeusneuvos **E.J. Mannerin** toimikunnan pyynnöstä tekemä luonnos.

Sääntötoimikunta on käynyt asiasta perusteellista keskustelua. Jokaisella sen jäsenellä on ollut mahdollisuus esittää oma käsityksensä ehdotuksesta sääntömuutokseksi. Toimikunta onkin useiden työryhmäkokousten jälkeen voinut hyväksyä ehdotuksen yksimielisesti.

Sääntötoimikunta on sitä mieltä, että sääntöuudistus täyttää nykyajan vaatimukset ja ottaa huomioon säädekirjan sisällön ja takaa, että säätiö todellakin pysyy yhtiöläisten hallinnassa. Siksi se suosittaa hallitukselle muutoksien hyväksymistä. Hallitus ottaa uudistettuihin sääntöihin kantaa syyskuussa pidettävässä kokouksessaan, jonka jälkeen edustajisto tekee asiasta lopullisen päätöksen. Ennen oikeusministeriöön vahvistettavaksi menoa sääntöjen on kuitenkin saatava myös Kymmene Oy:n hallituksen hyväksyminen.

Seuraavassa säätiön hallituksen puheenjohtajan, maaherra **Matti Jaatinen** mielipiteitä sääntöjen keskeisistä kohdista.

Yksittäisten apurahojen koko

"Mielestäni on syytä harkita, onko tarkoituksenmukaista, että säätiö jakaa kovin runsaasti pieniä apurahoja. Säädekirja nimenomaan korostaa säätiön edistävän, kehittävän ja tukevan tiettyjä asioita. Jos apurahat ovat kovin pieniä, ei tämä vaatimus toteudu.

Hallitus onkin todennut, että yksittäisten apurahojen kokoa tulee nostaa, jotta niillä todella on merkitystä ja että ne voivat jopa ratkaisevalla tavalla tukea apurahaa anovien hankkeita. Tähän on nytkin ollut mahdollisuus, mutta asiaa ei ole selvästi määritely.

Säätiön verotuksellisen asemankin vuoksi on tarpeen korostaa, että apurahalla on konkreettinen tavoite.

Apurahojen summan nostaminen saattaa toisaalta johtaa siihen, että uudet yhtiöläispiirit kiinnittävät huomiota mahdollisuuteen hakea apurahoja. Silloin sekä markkamäärien nostaminen ja sääntö-

uudistus toteuttavat ihanteellisella tavalla tavoitteita. Korostan, että markkamäärien korottaminen on sekä hallituksen että edustajiston yhteinen tahto ja päätös; se ei sinänsä sisälly sääntöihin.

Muistutan, että säätiön tavoitteena on antaa tukea aktiivisille ihmisille, jotka harrastavat jotain. Säätiö voikin varsin monipuolisesti tukea yhtiöläisten harrastuksia. Ei tarvitse olla kysymys lisäopin hankkimisesta.

Säädekirjan teksti määrittelee säätiön tarkoituksiksi edistää yhtiön palveluksessa olevien ammatin liittyvää, vapaa-aikana suoritettavaa opintotoimintaa tai muuta sivistyksellistä tai aatteellista harrastustoimintaa ja kehittää yhtiön eläkelaitosten tai yhtiön omakohtaisella eläkkeellä olevien vapaa-ajan yksilöllistä harrastus- ja virkistystoimintaa. Näihin puitteisiin mahtuukin monenlaista toimintaa.

Toisaalta on otettava huomioon säädekirjan esittämä järjestys: pääpaino tulee tulla opinto- ja koulutuspuolella. Vastan sen jälkeen tulevat yhdistysten ja kerhojen anomukset."

Toimipiiri laajemmaksi

"Olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, että olisi paremmin säädekirjan hengen mukaista erilaisissa virkistys- ja harrastustoimissa suunnata tuki seuralle tai yhdistykselle. Vaikka apurahasta tällöin hyötyisivät myös muut kuin yhtiöläiset, olisi se tehokkaampi ja oikeudenmukaisempi tapa. Silloin sellaiset, jotka eivät olisi yhtiöläisiä, tulisivat mukaan sen säädekirjan kohdan perusteella, jossa todetaan tuettavan yhtiön toimintapaikkakunnalla olevia harrastustoimintoja tai yhdistyksiä.

Säätiön verotuksellinen asema on ratkaisevasti riippuvainen sen yleishyödyllisen luonteen säilymisestä. Siksi edellä oleva näkökohta on tärkeä. Sekä hallitus että edustajisto ovat kiinnittäneet monessa yhteydessä huomiota yleishyödyllisyyden säilyttämiseen. Sitä tarkoittaa myös sääntöjen toisen pykälän momentti, jossa todetaan säätiön varojen käyttämisestä muihin säätiön tehtävän kannalta hyväksyttäviin, toiminnan yleishyödyllistä luonnetta vastaaviin tarkoituksiin.

Tämä sääntöjen kohta antaa käytännössä mahdollisuuden myöntää apurahoja yhteisöille, jotka eivät välttämättä ole lainkaan tai vain vähäisessä määrin kontaktissa

Maaherra **Matti Jaatinen** toteaa, että säätiön yleishyödyllisyyden kannalta on edullisempää myöntää apurahaa urheiluseuralle kuin seuran yksittäisille jäsenille. Maaherra **Jaatinen** itse on innokas golfpelaaja.

yhtiön työntekijöihin. Kysymyksen tulevat silloin tehdaspaikkakuntien sellaiset organisaatiot, jotka toteuttavat säädekirjassa mainittua tavoitetta.

Koska apuraha ei menekään yhtiöläisten välittömäksi hyväksi on tietysti mahdollista, että menettelyä arvostellaan. Pitää kuitenkin olla kaukonäköinen ja ajatella, että säätiö palvelee sitä paikkakuntaa, jolla yhtiöläinen työskentelee.

Kun yhtiöön tulee väkeä, joka ei ole osallistunut säätiön syntytapahtumiin, saattavat asenteet tähän kysymykseen muuttua.

Uusittujen sääntöjen ensimmäisen pykälän toinen momentti on hyvin tarkoin harkittu. Sanonnassa on pyritty täsmällisyyteen, joka ei jätä kenellekään epäselväksi, mistä on kysymys. Siinä todetaan, että säätiön kotipaikan ohella sen toiminta voi ulottua myös muulle paikkakunnalle, jolla toimii Kymmene Oy:lle kuuluva teollisuuslai-

tos ja joka vanhastaan on ollut säätiön toiminnan piirissä tai säätiön valtuuskunnan päätöksellä on määrätty siihen kuuluvaksi.

Uskon, että tämä vastaa sitä kehitystä, mikä säätiön toimipiirissä on tapahtunut."

Apurahalautakunnan työstä

"Apurahalautakunnan perustamisella pyritään välttämään sellaisia arviointi- ja tulkintamahdollisuuksia, jotka aiheuttavat epävarmuutta. Mitä yhdenmukaisempien periaatteiden mukaan ja mitä täsmällisemmin määrittein apurahojen jakaminen tapahtuu, sitä tyytyväisempiä ihmiset ovat. Kaikilla pitää olla varmuus siitä, että toimitaan täsmällisesti ja säädekirjan periaatteita noudattaen.

Vaihdunta apurahojen jakamisesta päättävien keskuudessa olisi hyväksi. Toisaalta on hyvä, että on ihmisiä, jotka ovat olleet mukana

toiminnassa alusta saakka. Heillä on "veressään" käsitys siitä, mikälaisten tunnelmien ja tunteitten vallitessa säätiö perustettiin.

Apurahalautakunnan jäsenyys teettää aika tavalla työtä ja asettaa jäsenet tietyllä tavalla epäkiitolliseen asemaan, koska juuri näitä ihmisiä arvostellaan silloin, kun ollaan tyytymättömiä apurahojen jakoon.

Uskon apurahalautakunnan jäsenten valinnan tapahtuvan paitsi demokraattisesti, myös siten, että valitaan ihmisiä, joihin luotetaan. Se on hyvin tärkeä kriteeri, kun asioista työpaikoilla keskustellaan."

Säätiön varallisuudesta

"Säätiö hankkii itselleen varallisuutta mahdollisimman taitavasti voidakseen kasvavien apurahapanoksien toteuttamiseksi säädekirjassa mainittuja tehtäviä. Säätiön tarkoitus ei siis ole jakaa niukasti apurahoja ja kartuttaa varallisuuttaan.

Ihanne on se, että turvataan varallisuuden säilyminen ja omaisuutta hoidetaan siten, että pitkällä aikavälillä voidaan taata apurahojen jakaminen.

Säätiön ei tule lähteä spekulatiiviseen varallisuuden kasvattamiseen, johon sisältyy riski. Varallisuus osakkeiden päivakurssien mukaan arvioituna tosin heilahtelee, mutta pitkällä aikavälillä sekin tasaantuu ja vakavaraisten yhtiöiden osakeomistus säilyttää varallisuuden.

Poistamalla säännöistä määräys, jonka mukaan vuonna 1982 saadut osakkeet on säilytettävä vähentämättöminä, hankitaan lisää liikkumatilaa. Jos hallitus ja valtuuskunta toteaa, että on tarpeen sijoittaa varallisuutta toisella tavalla kuin nyt on tehty, siihen on mahdollisuus.

Aikaisemmin sanottiin myös, että käteisvarat on sijoitettava yhtiöön. Nyt todetaan, että rahavarat, joita säätiö toiminnassaan tarvitsee tai joita ei vielä ole sijoitettu kolmannessa momentissa sanotulla tavalla on sijoitettava korkoa tuottavalla tavalla. Ei siis edellytetä, että varallisuus säilytetään yhtiössä, vaan vapaitten käteisvarojenkin sijoittaminen on nyt mahdollista edellyttäen, että ne tuottavat korkoa."

Nimi säilyy, vaikka yhtiönä on Kymmene

Säätiön nimi säilyy entisellään, Kymin Osakeyhtiön satavuotissäätiönä. Myöskin säätiön hallituksen puheenjohtajan nimittäminen säilyy yhtiöllä.

MATTI VUORIO 50 VUOTTA:

Paperikoneen ajaminen vaikeaa ilman tietokonetta

Automaatiohuoltopäällikkö Matti Vuorio on seurannut Kymin prosessitietokoneiden kehitystä alusta asti.

■ ”Ensimmäiset prosessitietokoneet tulivat Kymin vanhalle puolelle PK 6:lle, PK 4:lle, PK 3:lle ja päälystyslaitokselle sekä PK 7:lle 70-luvun alussa. Olin silloin vielä töissä Accuraylla, joka toimitti laitteet”, Matti Vuorio muistelee.

Ensimmäiset järjestelmät mittasivat paperin perussuureita, neliöpainoa ja kosteutta sekä myöhemmin myös tuhkapitoisuutta ja säätivät saamansa tiedon perusteella paperirataa pituus suunnassa. Tärkeitä olivat myös niiden antamat tiedot radan poikkaisprofiilista.

Vähän muistia

70-luvun alussa tietokoneiden muisti oli kallista. Käyttömuistia oli ainoastaan 16 kB (nykyisissä mikrotietokoneissa on yleensä vähintään 1 MB eli 1 000 kB). ”Ohjelmanpätkiä otettiin jatkuvasti massamuistista 16 kB:n pikamuistiin käsiteltäviksi, joten muistinkäytön oli oltava tehokasta.”

Laitteiden kehityksessä nopeus on lisääntynyt ja muistien koot suurentuneet. Aikaisemmasta keskittymisestä prosessoinnista on siirrytty hajautettuun tietojen käsitelyyn: nykyaikaisessa järjestelmässä on monta prosessoria, joille eri teh-

tävät jaetaan sekä runsaasti muistia.

”Prosessitietokone ei kuitenkaan ole mikään suorituskykyherviö. Hajautetussa järjestelmässä on muutama nelisen megatavua käytävä prosessori. Rautapuolella prosessitietokoneet eivät kulje teknikan eturivissä, vaan ovat melko konservatiivisia, koska halutaan koeteltua tekniikkaa, jossa ei ole lastentauteja. Tuotekehitys ja uutuudet näkyvät sen sijaan antureissa ja toimilaitteissa”, Matti Vuorio kertoo.

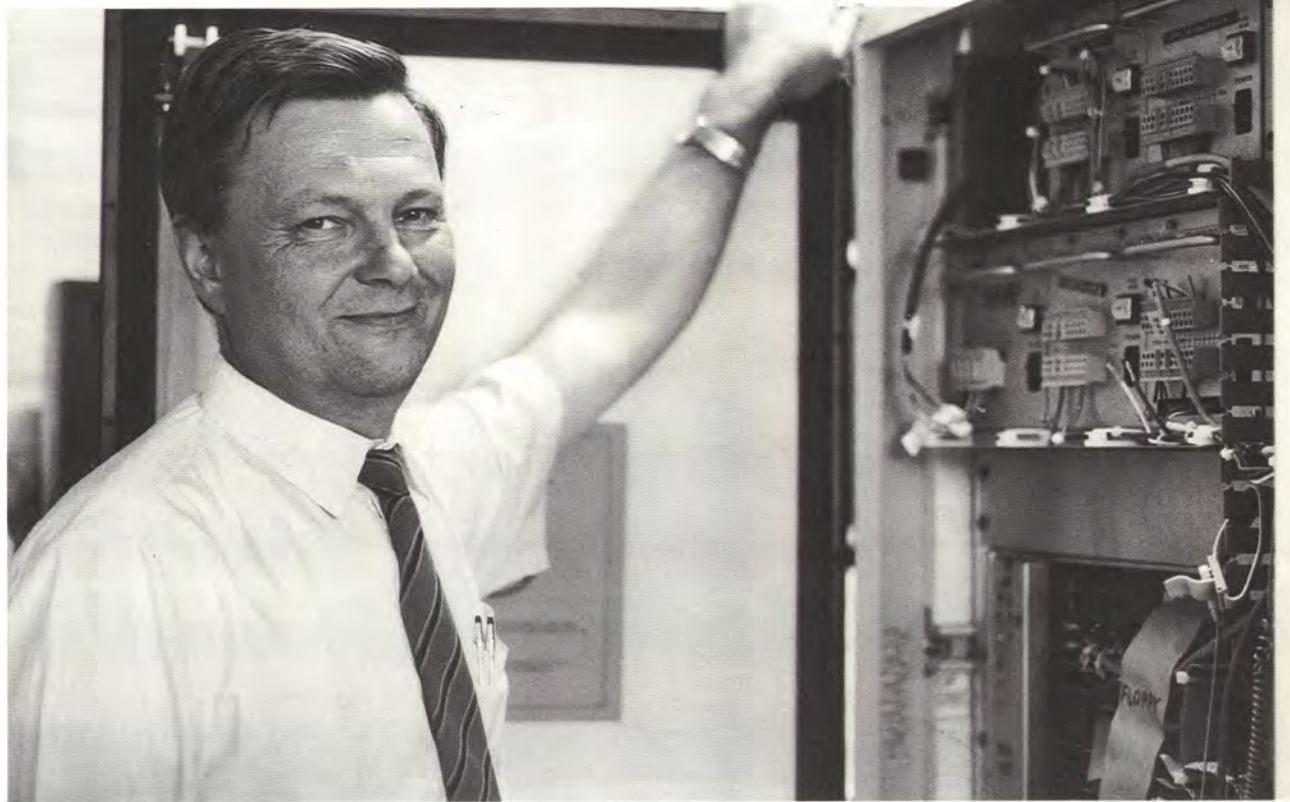
Kymillä uusin järjestelmä on PK 9:llä. Muilla koneilla vanhoja järjestelmiä on uusittu siten, että laitepuoli on pysynyt aika paljon ennallaan, mutta käyttöjärjestelmät on uusittu, mikä on antanut enemmän laajentamisvaraa.

Helpottaa työntekoa

”Isoa paperikoneetta ei nykyisin oikein pystyisi ajamaan ilman tekoälyä. Esimerkiksi poikittaisrata-säädössä on 70 kohdetta, joita on säädettävä koko ajan, mihin ei monenkaan kärsivällisyys riittäisi.”

Prosessitietokoneeseen syötetään paperin laatusuureiden, kuten neliöpainon, kosteuden ja tuhkan, tavoitearvot. Tietokone ohjaa näiden tietojen ja suorittamansa laatumittauksen perusteella instrumentointijärjestelmän asetusarvoja siten, että paperista tulee halutunlaatuista.

”Prosessitietokone on työkalu,

”Prosessitietokone vapauttaa yksitolkkoisesta seurannasta, niin että pystytään paremmin keskittymään laadun kehittämiseen ja optimointiin”, Matti Vuorio arvioi.

joka helpottaa työntekijän työtä merkittävästi. Se vapauttaa yksitolkkoisesta seurannasta, niin että pystytään paremmin keskittymään laadun kehittämiseen ja optimointiin”, Matti Vuorio arvioi.

Kunnossapito muuttunut

Laitteiden kunnossapito on kehitynyt entistä enemmän siihen suuntaan, että komponenttien korjaamisen sijasta suurempia kokonaisuuksia vaihdetaan uusiin.

”Kehitys johtuu paljolti valmistustekniikasta, joka tekee korjaamisen vaikeaksi sekä testausympäristöjen puutteesta ja valmistajien pyrkimyksestä suojata tekniikkansa. Nykyisin laitteissa kuin laitteissa on niin paljon älykkyyttä, että

niiden korjaaminen vaatisi paljon enemmän panostusta kuin paperin valmistamiseen keskittyvän yrityksen kannalta on tarkoituksenmukaista.”

Matti Vuorio kävi Yhdysvalloissa High Schoolin ja valmistui insinööriksi Helsingin teknisen opiston mittaus- ja säätötekniikan linjalta vuonna 1968. Työskenneltyään Valmetin Instrumenttitehtaalla ja Accuray Scandinavia AB:ssa hän tuli Kymin palvelukseen vuonna 1978 prosessitietokonejärjestelmien huoltopäälliköksi. Tehtävänä oli järjestelmien kunnossapito ja kehitys sekä osallistuminen uusien järjestelmien hankintaan.

Tehtävät ovat laajentuneet aika tavalla, automaatiohuoltopäällikön alaisuuteen kuuluvat myös

keskittetyt korjaamopalvelut, jotka huolehtivat osin tai kokonaan mm. videojärjestelmistä, radiohakujärjestelmistä, kiinteistövalvonnasta ja pienistä asennuksista sekä tukevat kunnossapitoryhmiä.

Teknisen leipätyön vastineena Matti Vuorio viettää suurimman osan vapaa-ajastaan torpparina Jaalan Kimolassa. ”Harrastan puutarhan hoitoa sekä rakennusten kunnossapitoa ja rakentelua. Puuhan edistyessä tulee erilaisia oppimiselämyksiä. Seuraava suurempi projekti on sähköä tuottava tuulimylly.”

Matti Vuorion 50-vuotiskahvit tarjotaan lauantaina 7.9. klo 11-15 hänen kotonaan Kuusankoskella.

JOUKO HEIKKILÄ JÄI ELÄKKEELLE

”Puusepälle riitti töitä ja työ oli mielenkiintoista”

Tehdasyhteisö ehti muuttua melkoisesti niinä 47 vuotena, joiden aikana puuseppä Jouko Heikkilä työskenteli Kymillä.

Ammattikoulun puutyölinjan suorittanut nuorimies pääsi töihin Kymin puutyöpajalle, mestari Edvin Eklundin alaisuuteen keväällä 1944. Aiemmin hän oli ollut kesätöissä Aholan puutarhassa. Sotaaikana pajalla työskenteli vain kymmenkunta iäkkäämpää miestä, nuoret olivat rintamalla.

”Teimme kaikenlaista työtä, huolehdimme mm. rakennuksien pimennyksestä. Silloin suurin osa tehtaista seisoi, sellu ja pari paperikoneetta kävivät osittain”, kesäkuussa eläkkeelle jäänyt Heikkilä muistelee.

”Sodan lopulla kävimme ylimestari Viktor Haimin käskystä Mauno Korpisen kanssa läpi kaikki Kymin kiinteistöt ja mittasimme, paljonko rakennuskuutioita yhtiöllä oli siltä varalta, että paikkakunta jouduttaisiin evakuoimaan. Lop-

puvaiheessa tehtiin myös evakolaatikoita, joita jaettiin yhtiön talouksiin.”

Sodan päätyttyä alkoi kiivas rakentaminen. Sellutehtaalla alettiin rakentaa ja paperikoneet käynnistyivät.

Omavarainen yhteisö

Ulkopuolisia tavarantoimittajia ei ollut. Tehtaalla oli esim. oma valimo, jossa valmistettiin paperikoneiden osia. Puutyöpajalla oli parhaimmillaan 30 puuseppää. Yhdeksän mallipuuseppää valmisti mm. tarvittavat valumuotit.

”Puutyöpajalla me teimme kaikenlaisia töitä: huonekaluja, ikkunoita ja ovia. Naukion taloihin tehtiin myös keittiökalusteet. Paperikoneissa oli siihen aikaan vielä puiset perälaatikot, joita kunnostettiin, samoin massasäiliöitä.”

”Työ oli mielenkiintoista ja sitä oli paljon. Kun näki paljon vaivaa jonkin asian tekemiseksi ja sai sen valmiiksi, tunsin työn iloa, mikä monelta vaikuttaa nykyisin puuttuvan.”

Työmenetelmät muuttuivat täydellisesti

40- ja 50-luvuilla puusepän työt tehtiin perinteellisin menetelmin. ”Raaka-aineena oli puuta, jota haettiin nykyisen Koskelan paikalla sijainneelta yhtiön sahalta. Mitään rakennuslevyjä ei ollut, joten esimerkiksi lipaston laatikko tehtiin liimamallalla höylätystä laudoista. Materiaalimenekki oli myös melkoinen.”

50-luvulla markkinoille tullut lastulevy ja muut levyteollisuuden tuotteet ovat Jouko Heikkilän mukaan muuttaneet puusepän työn täydellisesti.

60-luvulla puutyöpajan väki alkoi vähetä. Osa puusepistä siirtyi rakennus- ja tuotantopuolelle, osa jäi eläkkeelle. Nykyisin pajalla on enää yksi puuseppä.

Miellyttävimpänä työaikanaan hän kuitenkin pitää viimeisten

vuosien liikkuvia töitä. ”Kunnostimme yhtiön omistamia asuntoja ja konttoritiloja mm. Helsingissä. Pormestarinrinteen tilat työllistivät aika paljon.”

Innokas valokuvaaja

Valokuvaus liittyy olennaisesti Jouko Heikkilään. Kuvaamisen lisäksi hän on opettanut valokuvausta työväenopistolla 18 vuotta. Hän oli myös Kuusankosken ensimmäisen kameraseuran perustajajäseniä. Seura toimi muutaman vuoden ja nykyinen seura, Kamera 73, perustettiin sen toiminnan jatkajaksi.

Kameraseuratoiminnassa Jouko Heikkilä on ollut sekä kouluttajana että suorittanut itse erilaisia valokuvauskursseja.

”Aikaisemmin kuvasin aika paljon perhepiirissä sekä maisemia. Viime aikoina tärkeimpiä kohteita ovat olleet Kymin vanhat tehtaajat ja paperikoneet sekä ihmiset tehtaalla. Pidän sellaisten kohteiden kuvaamisesta. Se vaatii enemmän aikaa, mutta on mielenkiintoisempaa, kun on selkeä kohde ja ajatus, mitä haluaa tehdä.”

Eläkepäivien suurena projektina on vanhojen tehtaiden kuvaaminen loppuun sekä jo kuvatun materiaalin työstäminen valmiiksi.

SILLOIN ENNEN

Kymi-Yhtymä N:o 2 • 1938
Kolmas vuosikerta

KYMINTEHTAAN SELLULOOSA- TEHTAAN UUSI RUMPUKUORIMO

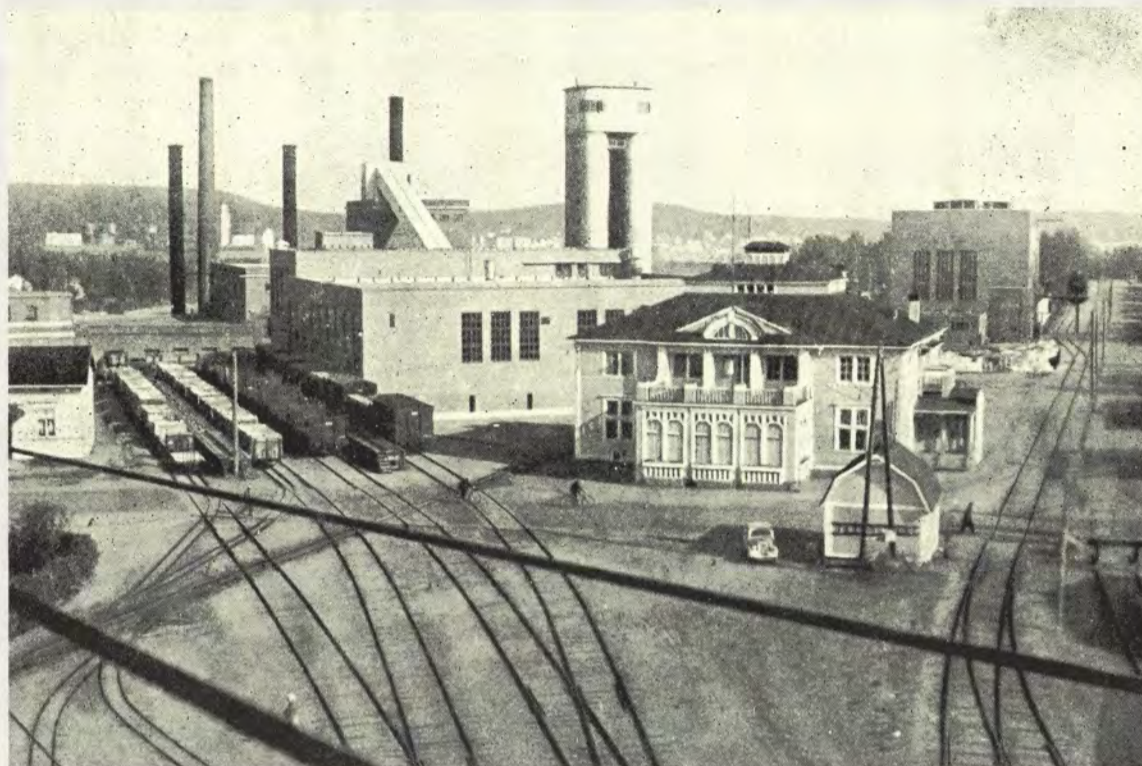
Kirjoittanut insinööri
N. Lindblom

Kymintehtaan selluloosatehtaassa on viime vuosina toimitettu suuria laajennustöitä ja vanha koneisto on suurimmaksi osaksi uusittu.

Vuonna 1934 uusittiin m.m. lastujen seulaosastoa uusien periaatteiden mukaan, mutta lopulliseen ratkaisuun siitä, oliko hankittava uusia uudenaikaisia veitsikuorimakoneita vaiko kuorimarumpuja, ei päästy. (...) Se mikä lopuksi ratkaisi kuorimakysymyksen rumpujen hyväksi, oli kuusipuun hintojen äärettömän nousu, jolloin oli valittava se kuorimistapa, mikä säästi eniten puuta.

Uudenaikainen Karhula-Wigers hakku ja erikoislaatuinen lastujen seulamislaitos oli vuonna 1934 asetettu vanhaan kuorimorakennukseen. Tämän rakennuksen viereen oli myös johdettu valtionrautateiden raiteet, joten ilman muuta oli selvä, mihin paikkaan uusi kuorimo oli sijoitettava.

Keskustelujen jälkeen eri kuorimarumpuvalmistajien kanssa tilattiin 3 kpl. Kone ja Silta O.Y:n rumpua Wilen'in tyyppiä. Rumpujen

läpimitta on 6 m. ja pituus 14 m., ollen koko laitos maailman suurin, "biggest in the World", kuten amerikkalainen sanoo.

Uusi kuorimorakennus on rakennettu vanhan rakennuksen ympärille. Rakennuksen päämitat ovat: pituus 51,5 m., leveys 39,4 m. ja korkeus ylimpään reunaan 14,07 m., ja vastaa sen rakennustaiteellisesti puolesta B. Liljequist'in arkitektureitoimisto.

KUUSANKOSKEN TEHTAAN KANSAKOULU VIETTI VIIME LUKUVUODEN PÄÄTTYESSÄ 50-VUOTISJUHLAANSA

Tänä syksynä tulee kuluneeksi tasan 50 vuotta siitä, kun paikkakunnan toiseksi vanhin oppilaitos, Kuusankoski Ab:n perustama Kuusankosken tehtaan kansakoulu avasi ovensa ensimmäisille oppilailleen.

Kuten tunnettua, on Kuusan-

kosken tehtaan kansakoulua vuodesta 1904 lähtien ylläpitänyt Kymmin Oy., johon Kuusankoski Ab. mainittuna vuonna yhdistettiin.

Perustamisensa 50-vuotismuistoa juhli Kuusankosken tehtaan kansakoulu jo viime lukuvuoden päättyessä järjestämällä sunnun-

Opettaja ja oppilas 50 vuoden takaa. Opettajatar Edla Arponen ja rva Serafia Virtakoski.

taina toukokuun 29 p:nä juhlahetken koulun voimistelusalissa, joka laakeripuun, köynnöksen ja kukin oli saatettu tunnelmalliseen juhlasuun.

Kutsuvieraitten joukossa nähtiin m.m. Kymmin Oy:n, Kuusankosken kunnan ja seurakunnan sekä paik-

kakunnan muiden oppilaitosten edustajia, koulun entisiä opettajia, m.m. sen ensimmäinen opettaja, nti Edla Arponen, joka kokonaista 40 vuotta kestäneen työkauden päätyttyä v. 1928 täysinpalvelleena erosi virastaan.

KUOLLEITA

Uutiskymi ryhtyy julkaisemaan edesmenneiden yhtiön eläkeläisten nimet. Toimitus saa Kuusankosken tehtailta työskennelleiden henkilötiedot käyttöönsä yhtiön eläkeosastolta. Mikäli omaiset eivät halua nimeä julkaistavaksi, pyydämme ilmoittamaan siitä Kymmin Paperiteollisuus Oy:n eläkeosastolle.

Aini Ellen Forsell, 63, Voikkaan klubi; **Toivo Emil Korhonen**, 78, Paperi/ostovarastot; **Voitto Allan Nissilä**, 70, Paperi/rakennus; **Anssi Olavi Nurminen**, 57, Voikkaa/koneosasto; **Aarne Artturi Parvinen**, 79, Voikkaa/puuhiomo; **Tyynne Sihvonen**, 77, Tehdaspalvelu/rakennusosasto; **Joel Kaarlo M. Sipola**, 55, Voikkaa/paperi; **Artturi Suurhamari**, 84, Voikkaa/puuhiomo.

Privatel- kokeilu

Osa yhtiön NMT900-puhelimen käyttäjistä kytketään mukaan Privatel-palvelukokeiluun. Privatel tarjoaa NMT-puhelinta käyttäville henkilöille myös yritysvaihteen palvelut, kuten vaihteen yhteiset lyhytvalinnat, kutsun ennakkosiirrot, koputuksen sekä välipuhelu- ja puhelinneuvottelumahdollisuuden. Lisäksi yrityksen sisäisissä NMT-puheluissa voidaan käyttää lyhytvalintoja.

Privatel-palvelussa NMT-puhelin on osa yrityksen sisäistä puhelinverkkoa. Järjestelmän avulla puhelinvaihteeseen voidaan muodostaa omat alanumeroliittymät, jolloin ne toimivat kuin yrityksen muut puhelimet. Privatel itsessään liittää yrityksen puhelinvaihteen suoraan matkapuhelinkeskukseen. Yhteys muodostuu lyhintä tietä nopeammin ja laadultaan paremmin.

Kaikki NMT900-puhelimet liitetään Privatel-palveluun myöhemmin syksyllä. Myös NMT500-puhelimet voidaan liittää järjestelmään, mutta toistaiseksi niiden toiminta-alue on rajoitettu.

Vapaaääni poistui yritysluottimien myötä

Kymmin Paperiteollisuus Oy:n ja Kaukas Oy:n Voikkaan tehtaan puhelimissa ei 16.8. lähtien ulos soitettaessa, nollan valinnan jälkeen, ole kuulunut vapaaääntä. Muutos johtuu siitä, että Kymmin ja Voikkaan vaihteissa otettiin mainittuna päivänä käyttöön ns. yritysliittymä.

Yritysluittymä mahdollistaa kaukopuhelujen viemisen suoraan kaukokeskukseen. Koska kaukopuhelut eivät käy paikallisessa keskustussa, jää niistä pois paikallispuhelukorvaus ja puhelujen kytkeytyminen nopeutuu.

Puhelimen käyttäjä valitsee numerot samalla tavalla kuin ennenkin ja ohjelmistopäivityksen seurauksena vaihde hoitaa kaukopuhelujen kytkeytymisen suoraan kaukokeskukseen.

Kanaa ja paprikaa kevyesti kesäillassa

Perjantaina 19. heinäkuuta oli Verlan keittiössä erilaista vilskettä kuin tavallisesti ennen iltapalaa. Satoihin grillitikkuihin pujoteltiin punaista paprikaa, kanaa, sipulisuikale, kanaa, ananasta, kanaa ja huipuksi vielä pala vihreää paprikaa. Tällä reseptillä rakennettu grillivartaita ladottiin kymmenittäin ja sadoittain suuriin pakkeihin odottamaan grillin hehkua.

Riemuriihen pystytettiin salaatti- ja voileipäpöytä sekä juomapöytä. Sää näytti sen verran oikukkaalta, ettei pelkän ulkotarjoilun varaan uskaltanut laskea. Niinpä Riemuriihen kannettiin pitkät ruokapöydät grilli-illan vieraille.

Iltpalan aikaan alkoi Verlan lomalaisia ja vähän kauempaakin illanviettoon tulleita kymiläisiä vieraineen kokoontua hiilloksen

ääreen. Suomalaisten suosima kesävihannes, makkara, teki kaupansa siinä missä mureat kanavartaatkin.

Illan musikaalisen tuokion tähtiesiintyjiksi pääsivät vieraat itse (laulu) sekä **Kalevi Stenberg** (hannuri). Koska lauluintoa yleensä riittää, mutta sanat tahtovat loppua kesken, oli tilaisuutta varten koottu Verlan oma lauluviikonen. Mikä lie ujuden puuska pääsi karhentaamaan väen kurkkuja. Onneksi kymmenkunta reipasta lomalaista ei pelännyt omaa ääntään, ja niin

kesäillassa kajahteli suomalaisten suosikkirepertuaari Uralin pihlajasta ja Tulipunaruusuista aina Junnu Vainion Vanhoihin poikiin viiksekkäisiin.

Unikeon soitannot

Unikeonpäivänä 27. heinäkuuta töräyttelivät Voikkaan Työväensoittajat väsyneimmätkin verlalaiset hereille illan suussa. Lomalaisien lisäksi muitakin musiikinystäviä kerääntyi puistokonserttia kuuntelemaan. Ohjelmisto oli ke-

säisen kevyt ja viihdyttävä, ja tunnelma sen mukaisesti leppoisaa. Taisipa joku ottaa muutaman tanssiaskeleenkin.

Tunnin soitannon jälkeen oli tauon paikka, jolloin orkesteri lähti syömään ja saunomaan. Myöhemmin illalla Riemuriihessä vielä tanssittiin. Askelten tahdittajana olivat Voikkaan Työväensoittajat **Eero Forsströmin** johdolla sekä Hugo Mullqvist jytyorkestereineen.

Treffattaisiinko samoissa merkeissä ensikin kesänä?

Avustuskassa tiedottaa

Sääntömuutokset

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö on vahvistanut sääntömuutokset, jotka hyväksyttiin Kuusankosken Tehtaitten Avustuskassan varsinaisessa kassankokouksessa huhtikuussa. Muutokset tulivat voimaan heinäkuun alusta lukien. Kyse on pääpiirteissään teknisistä muutoksista, joilla säännökset saatettiin jo toteutetun korvauskäytännön tasalle.

Sääntöjen 13 pykälän 1 momentin kohtaan 5 tehtiin erikoishammashoidon korvattavuutta koskeva selvitys. Tavanomaista kalliimpien materiaalien (kullan tai keraamisten aineiden) käyttö hampaita paikattaessa tai paikkoja uusittaessa korvataan vain, kun potilas on allerginen tavallisille paikka-aineille. Korvausanomukset, joihin on liitettävä erikoislääkärin (muun kuin hammaslääkärin) todistus allergiasta, käsitellään tapauskohtaisesti.

Sääntöjen 9 pykälään tehtiin li-

säyksiä muuttuneen lainsäädännön johdosta. 13 pykälän 3 momentin 6-kohdassa säädetään, että hankittaessa kahdet silmälasit kerralla suoritetaan korvaus vain toisista. Samassa momentissa esiintyviä asevelvollisten ja äitiyslomalla olleiden jäsenyyssajan laskemisen ja omavastuuajojen uudelleenansainnan periaatteita selkeytettiin. Pykälään 13 lisättiin uusina momentit 4 ja 5, jotka koskevat tutkimuksen ja hoidon antajan kohdistuvia vaatimuksia sekä ulkomailla annetun hoidon korvaamista. 18 pykälän äitiysavustusta ja äitiysohjeita koskevia sääntöjä uudistettiin muuttuneita olosuhteita vastaaviksi.

Avustuskassan säännöistä on valmistunut uusi ajanmukainen painos, jota jaetaan luottamushenkilöille. Sääntökirjasta voi myös itse tiedustella Avustuskassan toimistosta.

ELÄKKEELLE

Kymin Paperiteollisuus Oy

Hienopaperi
Lajittelija **Irma Ikävälkä** (30 palvelusvuotta), koneenhoitaja **Ragnar Johansson** (40), rullapakkaaja/koneenhoitaja **Raimo Lehtonen** (37), etiketinpainaja **Kaisa Okka** (37).

Energiantuotanto
Turbiinihoitaja **Tauno Haapa-saari** (34).

Tehdaspalvelu
Työnjohtaja **Oiva Kanerva** (36), mestarikerhon emäntä/siistijä **Mailis Lindqvist** (32).

Kaukas Oy
Voikkaan paperitehdas
Uudestaanrullaaaja **Seppo Kuusisto** (30), pakkaaja **Alpo Metsälä** (42), massankäsittelijä **Reijo Metsämuuronen** (30), trukinkuljettaja **Teuvo Nurmiainen** (30), pinkkari **Antero Rötö** (24).

Voikkaan puuhiomo
I-hioja **Eino Ukkonen** (29).

Voikkaan koneosasto
Kuljetusmies **Taisto Koskela** (35).

Oikaisu
Uutiskymin nro 5/91 Eläkkeelle-palstalle oli päässyt pujahtamaan virhe. Oikeat tiedot ovat:

Tekninen kehitys
Työnjohtaja **Kyösti Ekroos** (47 palvelusvuotta).

Terve kuntoilija!

Uusi kuntokausi käynnistyi 15. elokuuta. Viime vuonna muuttuneet säännöt lienee syytä lyhyesti kerrata.

- Kuntosuorituksia (yksi/päivä) on saatava kokoon vähintään 110.
 - Suorituksista vähintään puolet eli 55 muodostuu kunto-kohteilla käynneistä. Nämä merkitään paitsi omaan kuntokorttiin myös kohdevihkoon. Kertasuoritus käsittää 5 kilometrin kävelyn tai juoksun, 10 kilometrin hiihdon, 15 kilometrin pyöräily tai 25 minuutin uinnin.
 - Toinen puolisko eli 55 kuntosuoritusta muodostuu vapaaehtoisesta liikunnasta (paloilu, bodaus, voimistelu, tanssi, sienestäminen, marjastaminen, jne.), joka kestää vähintään tunnin. Nämä suoritukset merkitään vain omaan kuntokorttiin, ei kohdevihkoon.
 - Kuntokausi päättyy 15.5.1992. Kuntokortti palautetaan liikuntayhdistyksen välityksellä tai suoraan yhtiön henkilöstöpalveluun toukokuun loppuun mennessä. Kaikki palkinnot arvotaan kesäkuun alussa järjestettävässä tilaisuudessa.
- KAIKKI yhtiöläiset, yhtiöläisten puoliset, perheenjäsenet (7-17 v.) sekä eläkeläiset - LIIKKEELLE SIITÄ!

HENKILÖUUTISET

Kymin Paperiteollisuus Oy

Talous-, tieto- ja materiaalihallinto

Kymin paperitehtaiden sisäisessä laskennassa suoritetaan laskentayksiköiden yhdistäminen. Paperitehtaiden laskentapäälliköksi on 1.9.1991 alkaen nimitetty kauppat.maist. **Jukka Haimi**, 32. Hän raportoi taloushallintopäällikkö Ari Jatulle. Paperin kustannuslaskijoina jatkavat Mervi Laitinen, Juhani Paananen ja Sirpa Tuppurainen.

Hallinnollinen osasto

Merkonomi **Arto Ala-Outinen**, 41, siirtyy 1.9. hallinnolliselle osastolle. Hänet on 1.5.1992 alkaen, isännöitsijä Kalevi Rädyn jäädessä eläkkeelle, nimitetty asuntopäälliköksi vastuualueenaan Kymin kiinteistö- ja asunto-yhtiöiden isännöinti sekä yhtiön omistamien asunto-osakkeiden ja pientalojen hallinnointi. Hän raportoi konttoripäällikkö Stig-Olof Lindholmille. Asuntosihteerinä jatkaa Maila Kiiski.

Tehdaspalvelu

Hum.kand. **Markku Keisala**, 43, siirtyy 1.9. tehdaspalveluun. Hänet on 1.4.1992 alkaen, kehityspäällikkö Matti Sampolahden jäädessä eläkkeelle, nimitetty kehitys- ja seurantatoimintojen osastopäälliköksi vastuualueenaan tehdaspalvelun talousohjaus, yrityssuunnittelun koordinaatio ja tietojärjestelmien kehittäminen. Hän raportoi tehdaspalvelun johtaja Teuvo Karhulle.

Arto Ala-Outinen

Markku Keisala

Kuusanniemen sellutehdas
Dipl.ins. **Jukka Örmälä** on eronnut 16.8.1991 lähtien yhtiön palveluksesta.

Työterveys

Erikoislääkintävoimistelija **Tuija Kauppinen** on eronnut yhtiön palveluksesta 31.7.1991 lähtien. Hän jatkaa itsenäisenä yrittäjänä Myllykoskella hankittuaan omistukseensa Myllykosken Fyysikaalinen Hoitolaitos Oy:n.

Kymmene Oy

Teknillinen hallinto

Fil.kand. **Sari Sivola**, 26, on 5.8.1991 alkaen nimitetty Kymmene Oy:n teknillisen johtajan Antti Lareksen sihteeriksi. Sari Sivolan toimipaikka on Lappeenranta.

Suunnittelijat **Lasse Artevo**, 33, ja **Jouko Tompuri**, 37, ovat 1.6.1991 siirtyneet Kymmene Oy:n tietohallinnon palvelukseen valvomoryhmään tehtävään tietoliikenneyhteyksien suunnittelu ja toteutus. Heidän toimipaikkansa on Kuusankoskella.

Kymin Uittoyhdistys

Kymin Uittoyhdistyksen uittopäälliköksi on valittu metsänhoitaja **Timo Järvelä**, 54. Hän siirtyy Uittoyhdistyksen palvelukseen 1.12.1991 Tehdaspuu Oy:stä. Järvelä ottaa uittopäällikön tehtävät vastaan 31.1.1992, jolloin toimen nykyinen haltija uittoneuvos Olli Pesonius jää eläkkeelle.

Timo Järvelä

David Santos

Kymmene International

Viime huhtikuussa perustetun Kymmene-konsernin Portugalin myyntiyhtiön, Kymmene Papel Ldan toimitusjohtajaksi on valittu **David Manuel da Silva Santos**, 38. Hänen työsuhteensa alkoi 5.8.1991. Santos on aiemmin työskennellyt myyntijohtajana hienopaperitehtaalla Companhia do Papel de Porto de Cavaleros S.A. sekä myyntimiehenä Sarrio ja Torras -nimisissä paperitukku-liikkeissä.

Kymmene Papel Ldan toimitusjohtajaksi ja myyntisihteeriksi on 15.7.1991 palkattu rouva **Raija Dura**, 47. Suomalais-syntyisellä Raija Duraolla on pitkä kokemus Portugalin paperimarkkinoista. Hän siirtyi Kymmenen palvelukseen Lissabonin Kaukomarkkinoiden edustustosta.

Konttoriapulaiseksi on palkattu neiti **Ana Maria Costa**, 24. Hän on jo viime syksystä lähtien hoitanut mm. Kymmene-konsernin asioita Lissabonin edustustossa. Viime syksynä perustettu Lissabonin myyntiedustusto on ollut Espanjan myyntiyhtiön alainen ja sen toimitusjohtajana on ollut **José Cardoso**. Johtaja Cardoso tulee toimimaan konsulttina tämän vuoden loppuun asti.

Jukka Haimi

Raija Dura

Ana Maria Costa

KIITOKSET

KIITOS!

Helena Grönlund

Kiitän esimiehiäni ja työtovereitani muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Jouko Heikkilä

Kiitän merkkipäiväni muistaneita.

Risto Kanervo

Kiitokset työnjohdolle ja työtovereille.

Reijo Lahti

Sydämelliset kiitokset merkkipäiväni muistaneille.

Pentti Lakimo

Kiitän onnittelusta ja lahjasta. Luulin, että lama karsii myös ystävien määrää, mutta näin ei ole käynyt. Erehdyin nyt jo toisen kerran pitkän urani aikana.

Ilmari Lindberg

Sydämelliset kiitokset merkkipäiväni muistaneille.

Oiva Luukkonen

Lämmin kiitos muistamisesta merkkipäiväni.

Marja-Liisa Nevalainen

Kiitän työtovereita ja työnantajaa jäädessäni vapaalle.

Veijo Perätalo

Kiitos muistamisesta.

Seppo Rainio

Parhaimmat kiitokseni Helsinkiin, Kuusankoskelle ja Lappeenrantaan.

Erkki Sarnala

Lämmin kiitos kaikille muistamisesta merkkipäiväni.

Kai Segerstahl

Lämpimät kiitokset muistamisesta.

Eino Ukkonen

51 VSK · NRO 8/1991

UUTIS KYMI

KYMIN PAPERITEOLLISUUS OY:N JULKAISU

Toimitus: Kymin Paperiteollisuus Oy, tiedotus ja markkinointipalvelu, 45700 KUUSANKOSKI. Puh. vaihde (951) 4021, teleksi 52211 kymco sf, telekopio (951) 402 2186. MEMO-tunnus KYTIED. ■ Päätoimittaja: Reijo Virta, puh. (951) 402 2168, toimitussihteerit: Kimmo Rekimies, puh. (951) 402 2169, toimittaja: Irma Niemi, puh. (951) 402 2173, toimittaja: Pia Lindroos, puh. (951) 402 2173, valokuvaaja: Tuomo Pitkänen, puh. (951) 45 068. ■ Osoitteenmuutokset: Terttu Niilo-Rämä, puh. (951) 402 2167. ■ Kirjapaino: Kymen Painotuote Ky, Korjalankatu 27, 45130 Kouvola. Puh. vaihde: (951) 112 35. ■ Paperi: Griffin Kymexcote 115 g/m². ■ ISSN 0358-416X. ■ Lehden seuraava numero ilmestyy 20.9. Lehden tarkoitettujen materiaalien on oltava toimituksessa viimeistään 6.9. klo 16.30.

KYMIN PAPERITEOLLISUUS
KYMMENE

Kymmene Oy:n saksalaisen tytäryhtiön, Nordland Papierin uusi paperikone, PK 4, on tehnyt paperia kesäkuun puolivälistä lähtien.

Ensimmäiset paperitonnit uudella koneella valmistettiin kesäkuun 19. päivänä. Virallisesti kone on ollut tuotannossa heinäkuun 26. päivästä lähtien.

Käyntiajaja sujui tehtaan teknisen johtajan, **Jürgen Hoppen** mukaan hyvin sekä laadullisesti että määrällisesti. Koneella on alusta lähtien valmistettu Nordland Papierin standardipaperilatuja. Suurin vuorokausituotanto on tähän mennessä ollut 785 tonnia.

Valmetin toimittaman paperikoneen viiran leveys on 10,1 m. Rakennusnopeus on 1 400 metriä minuutissa ja ajonopeus 800–1 200 metriä minuutissa. Paperiradan leveys popella on 9,4 metriä. PK 4:lla tehdään offset-, jatkolomake- ja kopiopapereita. Pintapainoalue on 45–100 g/m².

Projektiin liittyi myös uusi arkileikkuri. Jagenbergin toimittaman leikkurin leveys on 2,160 metriä ja tuotantokyky 250–300 tonnia vuorokaudessa.

Käyntiin vaiheittain

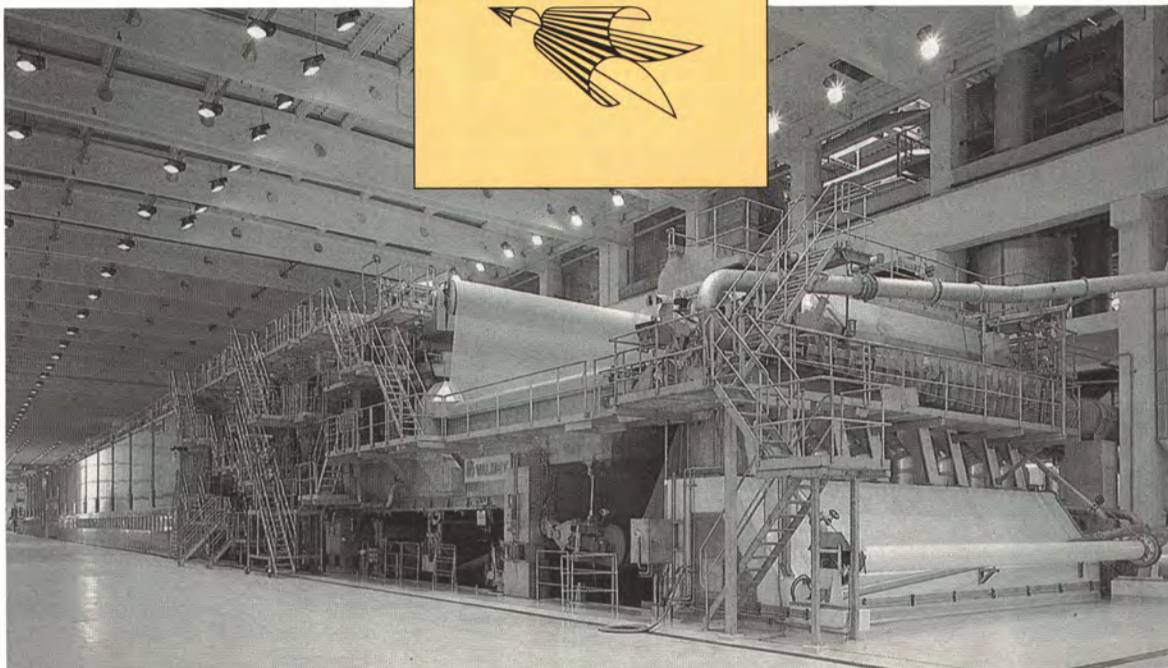
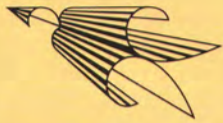
PK 4 -projekti käynnistyi huhtikuussa 1989. Rakennustyöt alkoivat saman vuoden lokakuussa ja asennukset lokakuussa 1990.

Osa PK 4 -projektiin liittyvistä laitteista – mm. massaosasto ja karbonaatinvalmistus – otettiin käyttöön jo huhti-toukokuussa PK 3:n kanssa.

Paperikoneen asennukset valmistuivat suunnitelmien mukaisesti kesäkuun puolivälissä ja vesiajot alkoivat kesäkuun 15. päivänä.

PK 4 -projektin myötä työntekijöiden määrä paperikoneilla lisääntyi 200:lla ja jälkikäsitellyssä 50:llä.

Nordlandin PK 4 tuotannossa

Nordlandin PK 4 teki ensimmäiset paperinsa kesäkuun 19. päivänä.

Nordland Papierin tuotantokapasiteetti nousi 700 000–750 000 tonniin vuodessa. Määrästä on rullia 150 000 tonnia, isoja arkkeja 400 000 tonnia ja A4:sta 180 000 tonnia.

Laaaja projekti

PK 4:n jauhimet on toimittanut Jylhävaara, kiekkosuotimet Cellico ja pyörrepuhdistuslaitoksen Enso/Ahlström. Painesihdin ja saostimen on toimittanut Tampella.

Instrumentointijärjestelmä on Valmetin Damatic XD ja prosessitietokoneen on toimittanut Accu-Ray. Reikäilmäsimen on toimittanut Ulma sekä käytön ja kunnonvalvontajärjestelmän Sensodec.

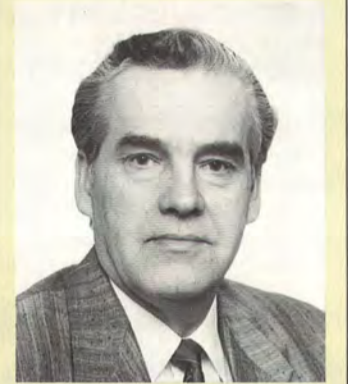
Pituusleikkuri on Valmetin valmistama, leveydeltään 9,4 metriä ja maksiminopeudeltaan 2 500 metriä minuutissa. Rullankuljetusjärjestelmän sekä rullapakkauslinjan on toimittanut Valmet ja uudelleenrullaimen Jagenberg.

PK 4:n rullavälivaraston pinta-ala on noin 7 000 neliometriä ja kapasiteetti 25 000 tonnia. Tietokoneohjatun nosturijärjestelmän on toimittanut Kone Oy. Paperin lähetysvaraston pinta-ala on noin 6 000 neliometriä ja kapasiteetti 5 000 tonnia.

PK 4 -projektin yhteydessä laajennettiin myös Nordland Papierin biologista jätevedenpuhdistuslaitosta vastaamaan kasvanutta jätevesimäärää.

Tapio Kilvestä varakonsuli

Belgian kunniavarakonsuliksi Kymen lääniin on nimitetty Kymmene Oy:n tytäryhtiön Oy Finnterminals Ab:n toimitusjohtaja, metsänhoitaja **Tapio Kilpi**, 53. Kilpi hoitaa tehtävää oman toimensa ohella asemapaikkanaan Kotka. Varakonsulin tehtäviin kuuluu mm. belgialaisten etujen valvonta sekä maiden taloudellisen yhteistyön edistäminen.

Tapio Kilpi

Tapaturmat vähenevät

Tapaturmien lukumäärä on vähentynyt tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla selvästi verrattuna viime vuoden vastaavaan aikaan. Lukumääräisesti laskua on ollut lähes 33 prosenttia, eli 174–117 (57 kpl).

Vaikka edelleen on tapahtunut muutamia, useiden kuukausien poissaolon aiheuttaneita tapaturmia, ovat myös poissaolopäivät vähentyneet noin 15 prosenttia, eli 1 678–1 420 (258 pv) edellisen vuoden ensimmäiseen puoliskoon verrattuna.

Hyvää "väliaikatulosta" ovat olleet tekemässä kaikki osastot; kukaan ei ole ollut pekkaa pahempi. Mm. hienopaperitehtaalla turmat ovat vähentyneet noin 45 prosenttia.

Tällä vauhdilla pääsemme vuoden loppuun mennessä yli 100 tunnin vähennykseen. Turvallista työpäivää jokaiselle loppuvuoden päivälle!

Pentti Pasanen
Työsuojelupäällikkö

ENSO JA SCHAUMAN WOOD JÄRJESTELEVÄT OMISTUKSIAAN

Enso-Gutzeit Oy myy Kymmene-konserniin kuuluvalla Schauman Wood Oy:lle Heinolan Aihiotuote Oy:n osakkeet, puolet omistamistaan Tavastimber Oy Ltd:n osakkeista sekä maa-alueita, rakennuksia, asuntoja ja asunto-osakkeita Heinolassa ja Säynätsalossa. Schauman Wood myy Ensolle Nurmeksen sahan, Ovi- ja Vaneriyhtymä Oy:n ja Pitkäpuu Oy:n osakkeensa sekä maa-alueita, rakennuksia, asuntoja ja asunto-osakkeita Nurmeksessä sekä Varkauden vaneritehtaan rakennukset. Kaupoista on tehty osapuolten välillä aiesopimus. Asia julkistettiin 6.8.

Kauppan jälkeen Enso ja Schauman Wood omistavat Tavastimberistä kumpikin 40 % ja Osuuskunta Metsäliitto 20 %. Tavastimberin Rengon sahan vuosituotanto on 200 000 m³ pääasiassa kuusisahatavaraa ja Hämeen läänin Koskella sijait-

sevan, asiakas- ja erikoistuteteisiin keskittyneen kuusisahan 90 000 m³. Heinolan Aihiotuotteen vuosituotanto on 65 000 m³ sahatavaraa ja 5 000 m³ liima-puulevyä. Nurmeksen sahan vuosituotanto on 90 000 m³ mäntysahatavaraa.

Ovi- ja Vaneriyhtymä ja Pitkäpuu ovat Enson ja Schauman Woodin tähän asti ristiin omistama Puumerkki-rakennustarvikeliiketoiminta, jolla on 15 toimipistettä eri puolilla Suomea. Yhtiöiden yhteenlaskettu liikevaihto oli viime vuonna yli 700 miljoonaa markkaa.

Henkilöstöä sopimuksen kohteena olevissa yksiköissä on noin 600.

Osa järjestelyistä liittyy yhtiöiden aiempiin tehdaskauppoihin Heinolassa ja Säynätsalossa sekä Varkauden vaneritehtaan toiminnan päättämiseen.

Amer-yhtymän toimitusjohtaja Olli Laiho suojasi päiväsankaria sateelta kun Kaitsun-kierros Eerolassa aloitettiin. Oikealla Rank Xerox Oy:n toimitusjohtaja Erkki Rauho, vasemmalla Paragon Oy:n varatoimitusjohtaja Velkko Pulkkinen. Kaitsun vieressä kaupallinen johtaja Bjärne Nygård.

Aurinkoinen tunnelma sateesta huolimatta

Eerolan maisemia huuhtoneesta rankkasateestaakaan ei ollut tunnelman latistajaksi, kun apulaisjohtaja **Kai Segerstählin** rentoja 50-vuotisjuhlia vietettiin golfin merkeissä 9. elokuuta.

Jo aamusta alkanut sade ei vähentänyt myöskään Kaitsun-kierros -kutsukilpailuun ilmoittautuneiden määrää, vaan toistasataa golfaria kiersi radan päivän mittaan.

Syntymäpäiväjuhlien ruokapuolta sade ei häirinyt, sillä puolustusvoimien valmistama rokka kypsyi kenttäkeittiössä ja nautittiin

paikalle pystytetyssä teltassa. Päiväsankari otti onnitteluja vastaan golfkeskuksen sisätiloissa pelattuaan sitä ennen puoli kierrosta golfia. Yhteensä vieraita kävi parinsataa.

Hcp-kilpailun voitti Etelä-Saimaan Kustannus Oy:n toimitusjohtaja **Pauli Hiltunen** ja paras vieraspelaaja oli Algraphics Oy:n **Jussi Avellan**. Nearest to hole -kisan paras oli **Pekka Ahtinen** ja scratchkilpailun voitti **Olli Hietanen** ennen **Petteri Metiäistä** ja **Jukka Korpiota**. Naisten sarjan voitti **Katarina Furuholm**.